

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-82-05

Druk nr 4153

Warszawa, 7 czerwca 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r..

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 17 grudnia 2004 r., w Warszawie oraz w dniu 21 stycznia 2005 r., w Anguilli podpisana została Umowa w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności.

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Wstęp

Dnia 3 czerwca 2003 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła dyrektywę 2003/48/WE w sprawie opodatkowania na obszarze Unii dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek w jednym Państwie Członkowskim na rzecz osób uprawnionych do odsetek (właścicieli) mających miejsce zamieszkania na obszarze drugiego Państwa Członkowskiego Unii.

Z uwagi na fakt, że stosowanie implementowanych przepisów dyrektywy Rady 2003/48/WE przez Państwa Członkowskie z dniem 1 stycznia 2005 r. było uzależnione od stosowania środków analogicznych do przewidzianych w dyrektywie przez określone państwa trzecie, terytoria zależne i stowarzyszone (art. 17 ust. 2 dyrektywy) i od podjęcia przez Radę jednomyślnej decyzji w terminie do końca czerwca 2004 r., że warunki dla stosowania dyrektywy z dniem 1 stycznia 2005 r. będą spełnione (art. 17 ust. 3), konieczne było przesunięcie daty stosowania dyrektywy na dzień 1 lipca 2005 r. Rada nie podjęła wymaganej decyzji, ponieważ Szwajcaria, będąca jednym z państw trzecich, od którego uzależnione jest stosowanie implementowanych przepisów dyrektywy przez Państwa Członkowskie, określiła, że najwcześniejszą datą, od której przepisy wynegocjowanej umowy ustanawiającej środki analogiczne do środków przewidzianych w dyrektywie będą mogły być stosowane jest dzień 1 lipca 2005 r. Stosowna decyzja Rady z dnia 19 lipca 2004 r. w sprawie daty stosowania dyrektywy 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (2004/48/WE) została ogłoszona w Dz.Urz. UE L. 257, z 4.08.2004 r. W wyniku ww. decyzji Rady oraz przedkładanej umowy w formie wymiany listów Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli będzie miała zastosowanie od dnia 1 lipca 2005 r.

Przed przystąpieniem do negocjowania umów z obszarami zależnymi Komisja Europejska powołała tzw. „grupę ekspertów wysokiego szczebla” złożoną

z przedstawicieli wszystkich Państw Członkowskich w celu przedyskutowania zasadniczej treści umów.

Ze względu na presję czasu w czasie pierwszego spotkania grupy ekspertów uzgodniono, że dla każdego obszaru stowarzyszonego lub zależnego zostaną wypracowane pod auspicjami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów modelowe umowy między terytoriami zależnymi od tych państw a Państwami Członkowskimi Unii. Wynikało to z konieczności zapewnienia, aby wszystkie Państwa Członkowskie związały się stosownymi umowami na czas i aby ich treść nie odbiegała od przepisów dyrektywy. Komisja Europejska zobowiązana była do przeanalizowania postanowień umów pod kątem merytorycznym. W efekcie teksty tych umów są w zasadzie identyczne dla wszystkich terytoriów. Nie wymagały one więc oddzielnego negocjowania przez Państwa Członkowskie.

2. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Zgodnie z art. 1 dyrektywy oraz zgodnie z poszczególnymi umowami podstawowym celem tych aktów jest umożliwienie, aby przychody z oszczędności w formie odsetek wypłacanych w jednym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej na rzecz właścicieli odsetek – osób fizycznych mających miejsce zamieszkania w drugim Państwie Członkowskim zostały opodatkowane zgodnie z przepisami tego ostatniego państwa. Umowa z Anguillą zapewnia automatyczną wymianę informacji między właściwymi organami podatkowymi Polski i Anguilli o dokonanych wypłatach odsetek, ustala definicję podmiotu wypłacającego odsetki, definicję właściciela odsetek, definicję wypłaty z tytułu odsetek oraz sposób ustalania tożsamości i miejsca zamieszkania właściciela odsetek.

3. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Jednym z podstawowych uregulowań wdrożonej przed wstąpieniem Polski do Unii Europejskiej dyrektywy 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek jest zapewnienie automatycznej wymiany informacji między właściwymi organami Państw Członkowskich i obszarów zależnych o wypłaconych przez nie odsetkach na rzecz właścicieli odsetek mających miejsce zamieszkania na obszarze innych państw (przez okres przejściowy podatku pobieranego u źródła).

Dotychczas Polska nie posiada żadnej możliwości wymiany informacji podatkowych z Anguillą, a tym bardziej uzyskiwania pomocy w opodatkowaniu przychodów powstałych na jej obszarze i wypłaconych polskim rezydentom. Obszar ten jest w praktyce traktowany jako raj podatkowy, w którym podatnicy wielu państw ukrywają przed opodatkowaniem własne dochody.

4. Skutki zawarcia Umowy

Zawarcie Umowy nie pociągnie za sobą żadnych zobowiązań finansowych Skarbu Państwa. Ich realizacja nie będzie więc wymagała od polskiej administracji podatkowej rezerwowania dodatkowych środków ani finansowych ani administracyjnych. Umowa nakłada na właściwe organy Anguilli główny ciężar przekazywania polskiej administracji podatkowej pełnej informacji o polskich beneficjentach otrzymujących odsetki.

Wejście w życie umowy będzie miało bardzo korzystny wpływ na zwiększenie dochodów budżetowych państwa, ponieważ nieujawniane dotychczas przychody polskich rezydentów będą od dnia 1 lipca 2005 r. deklарowane i opodatkowane w Polsce.

5. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) związanie Rzeczypospolitej Polskiej Umową nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ spełnia ona przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 oraz z 2001 r. Dz. U. Nr 28, poz. 319). Postanowienia Umowy określają zasady opodatkowania dochodu z oszczędności w formie wypłacanych odsetek w stosunkach dwustronnych między Polską a Anguillą. Stanowi to zgodnie z art. 217 Konstytucji RP dziedzinę, w której Konstytucja wymaga ustawy.

1) podmioty prawa krajowego, których dotyczy umowa

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją umowy. Postanowienia umowy będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Anguillą oraz do organów polskiej administracji podat-

kowej stosujących postanowienia umowy w stosunkach między Polską a Anguillą.

- 2) sposób w jaki umowa dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Celem umowy jest wdrożenie postanowień art. 17 ust. 2 dyrektywy Rady Unii Europejskiej 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie płatności odsetkowych. Postanowienia Dyrektywy zostały transponowane do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 93, poz. 894 i Nr 254, poz. 2533 i Nr 263, poz. 2619). Należy zaznaczyć, że przedłożona umowa nie zawiera postanowień, której zakres byłby różny od zakresu postanowień zawartych w ustawie wdrażającej dyrektywę.

Następujące akty prawne i umowy międzynarodowe są związane z przedmiotową umową:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60),
- ustawa z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681),
- ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.).

- 3) środki prawne jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania umowy

Z uwagi na fakt, że przepisy dyrektywy zostały wdrożone do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw, nie będzie konieczne wydanie wykonawczych aktów prawnych. Jednakże, zgodnie

z art. 30b ust. 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych minister właściwy do spraw finansów publicznych ma obowiązek ogłoszenia w drodze obwieszczenia, wykazu terytoriów, z którymi zawarte zostały umowy o opodatkowaniu dochodów z oszczędności.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP/ ~~1518~~ /2005/DP/kt

Warszawa, dnia 31.05. 2005r.

Pan

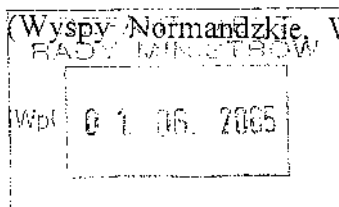
Aleksander Proksa

Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie oraz projektu ustawy o ratyfikacji ww. Umowy, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionymi projektami dokumentów ratyfikacyjnych (pismo nr RM-10-82-05 oraz RM-111-143-05), uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag. Jednocześnie odnosząc się do przedmiotowej Umowy, pozwolę sobie przedstawić następującą opinię:

I. Na podstawie art. 17 ust. 2 Dyrektywy nr 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, państwa członkowskie zostały zobowiązane do stosowania rozwiązań przewidzianych w ww. Dyrektywie, pod warunkiem, że zostaną spełnione dwa podstawowe warunki. Pierwszy z nich odnosił się do wprowadzenia przez określone państwa trzecie (Szwajcaria, Lichtenstein, San Marino, Monaco i Andora) równoważnych środków do określonych w przepisach Dyrektywy, zgodnie z umowami zawartymi przez nie ze Wspólnotą Europejską w wyniku jednomyślnych decyzji Rady. Natomiast drugi dotyczy zapewnienia, że terytoria zależne lub stowarzyszone (Wyspy Normandzkie, Wyspy Man oraz terytoria zależna na Karaibach) będą stosować

automatyczną wymianę informacji w sposób przewidziany w art. 9 lub w okresie przejściowym będą stosować podatek u źródła na zasadach określonych w art. 10, 11 i 12 Dyrektywy. W celu realizacji powyższego, dla każdego obszaru stowarzyszonego lub zależnego zostały opracowane i przyjęte 22 czerwca 2004r. przez Grupę Roboczą Wysokiego Szczebla (Opodatkowanie Oszczędności) modelowe umowy, które następnie zostały zweryfikowane przez Komisję Europejską pod kątem ich zgodności z regulacjami wspólnotowymi. Zgodnie z rozwiązaniami zawartymi w Dyrektywie nr 2003/48/WE przedmiotowa umowa zapewni m.in. automatyczną wymianę informacji między właściwymi organami podatkowymi Polski i Anguilli o dokonanych wypłatach odsetek, ustala definicje podmiotu wypłacającego odsetki, definicję właściciela odsetek, definicję wypłaty z tytułu odsetek, zawiera reguły dotyczące ustalania tożsamości i miejsca zamieszkania właściciela odsetek.

Tak jak to zostało już podniesione wcześniej, zawarcie ww. umowy stanowi realizację warunku wejścia w życie przepisów Dyrektywy nr 2003/48/WE. Data wprowadzenia przez państwa członkowskie przepisów implementujących tą regulację wspólnotową, została zgodnie z Decyzją Rady nr 2004/587/WE z 19 lipca 2004 r. w sprawie daty zastosowania Dyrektywy nr 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, przesunięta na 1 lipca 2005r. Stosowne zmiany, uwzględniające przesunięcie daty wejścia w życie ww. Dyrektywy, zostały dokonane w ustawie z dnia 18 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2004r. nr 254 poz. 2533).

II. W konkluzji stwierdzam, że projekt Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem.

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Adam Daniel Rotfeld

Minister Spraw Zagranicznych

**TŁUMACZENIE
ANGUILLA**

**UMOWA
W FORMIE WYMIANY LISTÓW
MIĘDZY RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A RZĄDEM ANGUILLI
O OPODATKOWANIU DOCHODÓW Z OSZCZĘDNOŚCI**

A. List Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie,

Pragnę odnieść się do przedłożonej „Modelowej Konwencji między Rządem Anguilli a [Rządem (Państwa Członkowskiego UE, innego niż Belgia, Austria i Luksemburg)] o automatycznej wymianie informacji w zakresie dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek”, która została przyjęta przez Grupę Roboczą Wysokiego Szczebla (Opodatkowanie Oszczędności) Rady Ministrów Unii Europejskiej w dniu 22 czerwca 2004.

W związku z wyżej wymienionym tekstem, mam zaszczyt

- przedłożyć Panu Umowę o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, jako załącznik 1 do niniejszego listu;
- zaproponować, aby wspomniane ustalenia podlegały zastosowaniu od dnia stosowania Dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, która to data jest uzależniona od warunków określonych w Artykule 17 ust 2 Dyrektywy, pod warunkiem wzajemnej notyfikacji, że wewnętrzne wymogi konstytucyjne zostały spełnione dla stosowania tych ustaleń;
- zaproponować wzajemne zobowiązanie się do możliwie jak najszybszego spełnienia wspomnianych wewnętrznych wymogów konstytucyjnych oraz notyfikowania bez zwłoki drogą oficjalną, kiedy wymogi te zostały spełnione.

Mam zaszczyt zaproponować aby, jeżeli powyższe jest do przyjęcia dla Pańskiego Rządu, niniejszy list wraz z jego załącznikiem 1 oraz Pańskim potwierdzeniem łącznie stanowiły naszą wspólną akceptację i stanowiły porozumienie pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli.

Proszę przyjąć Szanowny Panie wyrazy naszego najwyższego szacunku.

W imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej,

Mirosław Gronicki

Sporządzono w Warszawie dnia 17 grudnia 2004, w języku angielskim w trzech egzemplarzach.

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

Kazimierz BANY
Z-ca Dyrektora
Departamentu Podatków Bezpośrednich

B. Odpowiedź Rządu Anguilli

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu z dnia 17 grudnia 2004, który brzmi następująco:

„Szanowny Panie,

Pragnę odnieść się do przedłożonej „Modelowej Konwencji między Rządem Anguilli a [Rządem (Państwa Członkowskiego UE, innego niż Belgia, Austria i Luksemburg)] o automatycznej wymianie informacji w zakresie dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek”, która została przyjęta przez Grupę Roboczą Wysokiego Szczebla (Opodatkowanie Oszczędności) Rady Ministrów Unii Europejskiej w dniu 22 czerwca 2004.

W związku z wyżej wymienionym tekstem, mam zaszczyt

- przedłożyć Panu Umowę o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, jako załącznik 1 do niniejszego listu;
- zaproponować, aby wspomniane ustalenia podlegały zastosowaniu od dnia stosowania Dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, która to data jest uzależniona od warunków określonych w Artykule 17 ust 2 Dyrektywy, pod warunkiem wzajemnej notyfikacji, że wewnętrzne wymogi konstytucyjne zostały spełnione dla stosowania tych ustaleń;
- zaproponować wzajemne zobowiązanie się do możliwie jak najszybszego spełnienia wspomnianych wewnętrznych wymogów konstytucyjnych oraz notyfikowania bez zwłoki drogą oficjalną, kiedy wymogi te zostały spełnione.

Mam zaszczyt zaproponować aby, jeżeli powyższe jest do przyjęcia dla Pańskiego Rządu, niniejszy list wraz z jego załącznikiem 1 oraz Pańskim potwierdzeniem łącznie stanowiły naszą wspólną akceptację i stanowiły porozumienie pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli.

Proszę przyjąć Szanowny Panie wyrazy naszego najwyższego szacunku.”

Jestem upoważniony do potwierdzenia, że Rząd Anguilli zgadza się z treścią Pańskiego listu z dnia 17 grudnia 2004.

Proszę przyjąć Szanowny Panie wyrazy mojego najwyższego szacunku,

W imieniu Rządu Anguilli

Victor Banks
Minister of Finance

Sporządzono w Anguilli dnia 21 stycznia 2005, w języku angielskim w trzech egzemplarzach.

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

Kazimierz BANY
Z-ca Dyrektora
Departamentu Podatków Bezpośrednich

KONWENCJA MIĘDZY RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ A RZĄDEM ANGUILLI O AUTOMATYCZNEJ WYMIANIE INFORMACJI W ZAKRESIE DOCHODÓW Z OSZCZĘDNOŚCI W FORMIE WYPŁACANYCH ODSETEK

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Anguilli, pragnąc zawrzeć Konwencję umożliwiającą skuteczne opodatkowanie dochodów z oszczędności w formie odsetek wypłacanych w jednej z Umawiających się Stron na rzecz właściciela odsetek, będącego osobą fizyczną posiadającą miejsce zamieszkania w drugiej Umawiającej się Stronie, zgodnie z prawem drugiej Umawiającej się Strony, zgodnie z Dyrektywą 2003/48/WE Rady Unii Europejskiej z dnia 3 czerwca 2003 r w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, uzgodniły co następuje:

Artykuł 1

Ogólny Zakres

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do odsetek wypłacanych przez podmiot wypłacający mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednej z Umawiających się Stron w celu umożliwienia skutecznego opodatkowanie dochodów z oszczędności w formie odsetek wypłacanych w jednej Umawiającej się Stronie właścicielom odsetek, którzy posiadają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w drugiej Umawiającej się Stronie, zgodnie z prawem drugiej Umawiającej się Strony.
2. Zakres stosowania niniejszej Konwencji ogranicza się do opodatkowania dochodu z oszczędności w formie wypłacanych odsetek odnoszących się do wierzytelności, z wyłączeniem, między innymi, kwestii związanych z opodatkowaniem emerytur oraz świadczeń ubezpieczeniowych.

Artykuł 2

Definicje

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
 - a. określenia „Umawiająca się Strona” i „Druga Umawiająca się Strona” oznaczają, w zależności od kontekstu, Rzeczpospolitą Polską lub Anguillę;
 - b. określenie „Dyrektywa” oznacza Dyrektywę 2003/48/WE Rady Unii Europejskiej, z dnia 3 czerwca 2003 r., w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, obowiązującą z dniem podpisania niniejszej Konwencji;
 - c. określenie „Rzeczpospolita Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym obszary poza wodami terytorialnymi, na których, na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej i zgodnie z prawem

międzynarodowym, Polska sprawuje jej suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;

- d. określenie „właściciel odsetek” oznacza właściciela odsetek zgodnie z Artykułem 2 Dyrektywy;
 - e. określenie „podmiot wypłacający” oznacza podmiot wypłacający zgodnie z Artykułem 4 Dyrektywy;
 - f. określenie „właściwy organ” oznacza:
 - i) w przypadku Anguilli – Kontrolera Przychodów Krajowych,
 - ii) w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej - właściwy organ tego Państwa, stosownie do Artykułu 5 Dyrektywy;
 - g. określenie „wypłata odsetek” oznacza wypłatę odsetek zgodnie z Artykułem 6 Dyrektywy z uwzględnieniem Artykułu 15 Dyrektywy;
 - h. jakiegokolwiek niezdefiniowane określenie będzie miało znaczenie nadane mu w Dyrektywie.
2. W rozumieniu niniejszej Konwencji, w przepisach Dyrektywy, do których odnosi się niniejsza Konwencja, zamiast „Państwa Członkowskie” należy stosować określenie „Umawiające się Strony”.

Artykuł 3

Tożsamość i miejsce zamieszkania właścicieli odsetek

Każda Umawiająca się Strona w ramach swojego terytorium przyjmuje i zapewnia stosowanie procedur niezbędnych do umożliwienia podmiotowi wypłacającemu identyfikację właścicieli odsetek oraz ich miejsca zamieszkania do celów określonych w artykule 4. Procedury te są zgodne z minimalnymi standardami ustalonymi w Artykule 3 ust.2 i 3 Dyrektywy.

Artykuł 4

Automatyczna Wymiana Informacji

- 1. Właściwy organ Umawiającej się Strony, na terytorium której podmiot wypłacający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, przekazuje informacje określone w Artykule 8 Dyrektywy właściwemu organowi Umawiającej się Strony, w którym znajduje się miejsce zamieszkania właściciela odsetek.
- 2. Przekazywanie informacji dokonywane jest automatycznie i odbywa się, co najmniej raz w roku, w ciągu sześciu miesięcy od końca roku podatkowego Umawiającej się Strony, w której podmiot wypłacający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, w zakresie wszystkich wypłat odsetek dokonanych w ciągu tego roku.

3. Wymiana informacji na podstawie niniejszej Konwencji będzie dokonywana przez Umawiające się Strony zgodnie z postanowieniami Artykułu 7 Dyrektywy 77/799/EWG.

Artykuł 5

Transpozycja

Do dnia 1 stycznia 2005 r. Umawiające się Strony przyjmą i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej Konwencji.

Artykuł 6

Aneks

Teksty Dyrektywy oraz Artykułu 7 Dyrektywy 77/779/EWG Rady Unii Europejskiej z dnia 19 grudnia 1977 w sprawie wzajemnej pomocy właściwych organów Państw Członkowskich w zakresie podatków bezpośrednich i pośrednich, znajdujące zastosowanie z dniem podpisania niniejszej Konwencji i do których niniejsza Konwencja się odnosi, dołącza się w formie Aneksu i stanowią integralną część niniejszej Konwencji. Tekst Artykułu 7 Dyrektywy 77/799/EWG w niniejszym Aneksie zostanie zastąpiony tekstem Artykułu zmienionej Dyrektywy 77/799/EWG jeśli zmieniona Dyrektywa wejdzie w życie przed dniem, od którego przepisy niniejszej Konwencji będą stosowane.

Artykuł 7

Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia po dniu przekazania późniejszej noty przez odnośne Rządy, iż w ich Państwach zostały spełnione konstytucyjne wymogi prawne niezbędne do wejścia w życie niniejszej Konwencji, i jej postanowienia będą stosowane od dnia w którym znajdą zastosowanie przepisy Dyrektywy, zgodnie z jej Artykułem 17 ust. 2 i 3.
2. Artykuł 4 niniejszej Konwencji nie ma zastosowania w Rzeczypospolitej Polskiej, wobec braku podatków bezpośrednich w Anguilli.

Artykuł 8

Wypowiedzenie

Niniejsza Konwencja pozostanie w mocy dopóki nie zostanie wypowiedziana przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Państwo może wypowiedzieć Konwencję w drodze dyplomatycznej, przysyłając notę o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego po upływie okresu trzech lat od dnia jej wejścia w życie. W

takim przypadku Konwencja przestanie mieć zastosowanie do okresów zaczynających się po zakończeniu roku kalendarzowego w którym przekazana została nota o wypowiedzeniu.

Sporządzono w języku angielskim.

Aneks: tekst Artykułu 7 Dyrektywy 77/799/EWG

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

Kazimierz BANY

Z-ca Dyrektora

Departamentu Podatków Bezpośrednich

ANEKS

Artykuł 7

Postanowienia w sprawie poufności:

1. Wszystkie informacje, które otrzymuje Państwo Członkowskie na mocy niniejszej Dyrektywy, muszą być w tym państwie zachowane w tajemnicy w taki sam sposób, jak informacje otrzymane na mocy ustawodawstwa krajowego.

W każdym przypadku informacje te:

- mogą być udostępniane tylko tym osobom, które zajmują się bezpośrednio naliczaniem podatku lub kontrolą administracyjną naliczania podatku,
- mogą być podane do wiadomości tylko w związku z postępowaniem sądowym lub postępowaniem w związku z wymierzeniem sankcji administracyjnych, jeżeli te postępowania pozostają w związku z naliczeniem podatków lub kontrolą naliczania podatków, i tylko takim osobom, które są bezpośrednio zaangażowane w to postępowanie; jednakże informacje te mogą być ujawnione podczas publicznych rozpraw sądowych lub w orzeczeniach sądowych, jeżeli właściwa władza Państwa Członkowskiego udzielająca tych informacji nie wniesie żadnych zastrzeżeń w momencie ich przekazania,
- w żadnym wypadku informacje te nie mogą być wykorzystywane w celach innych niż podatkowe lub w związku z postępowaniem sądowym lub postępowaniem w związku z wymierzeniem sankcji administracyjnych, jeżeli te postępowania pozostają w związku z naliczeniem podatków lub kontrolą naliczania podatków.

Dodatkowo, Państwa Członkowskie mogą zezwolić aby informacje określone w pierwszym ustępie były wykorzystywane do określania innych obciążeń, ceł i podatków uwzględnionych w Artykule 2 Dyrektywy 76/308/EWG.

2. Ustęp 1 nie zobowiązuje Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo lub praktyka administracyjna ustanawiają dla potrzeb krajowych ściślejsze ograniczenia, niż zawarte w przepisach wspomnianego ustępu, do udzielania informacji, jeżeli zainteresowane państwo nie zobowiąże się do przestrzegania tych ściślejszych ograniczeń.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 1, właściwe władze Państwa Członkowskiego udzielającego informacji mogą zezwolić na wykorzystanie tych informacji do innych celów w państwie wnioskującym, jeżeli te informacje, zgodnie z prawem państwa udzielającego informacji, mogłyby być w nim wykorzystane w podobnych okolicznościach i do podobnych celów.

4. W przypadku, gdy właściwa władza Państwa Członkowskiego uważa, że informacje, które otrzymała od właściwej władzy drugiego Państwa Członkowskiego, mogą być użyteczne dla właściwej władzy trzeciego Państwa Członkowskiego, to może one przekazać te ostatnie informacje za zgodą właściwej władzy, która udzieliła informacji.

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

Kazimierz BANY

Z-ca Dyrektora

Departamentu Podatków Bezpośrednich

DYREKTYWA RADY 2003/48/WE

z dnia 3 czerwca 2003 r.

w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 94,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 56-60 Traktatu zapewniają swobodny przepływ kapitału.
- (2) Dochód z oszczędności w formie wypłaconych odsetek od wierzytelności stanowi dochód podlegający opodatkowaniu w odniesieniu do rezydentów wszystkich Państw Członkowskich.
- (3) Na mocy art. 58 ust. 1 Traktatu Państwa Członkowskie mają prawo do stosowania odpowiednich przepisów swojego prawa podatkowego dokonujących rozróżnienia między podatnikami, którzy nie są w tej samej sytuacji w odniesieniu do ich miejsca zamieszkania lub siedziby lub w odniesieniu do miejsca, w którym ich kapitał jest inwestowany, oraz mają prawo do podejmowania wszelkich środków niezbędnych do zapobiegania naruszeniom ich krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych, w szczególności w zakresie opodatkowania.
- (4) Zgodnie z art. 58 ust. 3 Traktatu przepisy prawa podatkowego Państw Członkowskich mające na celu przeciwdziałanie nadużyciom finansowym nie powinny stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani też ukrytego ograniczenia swobodnego przepływu kapitału i płatności, jak ustanowiono w art. 56 Traktatu.
- (5) W razie braku koordynacji krajowych systemów podatkowych w odniesieniu do opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, w szczególności w zakresie, w jakim dotyczy to traktowania odsetek uzyskiwanych przez nierezydentów, rezydenci Państw Członkowskich mają obecnie często możliwość uniknięcia jakichkolwiek form opodatkowania w Państwach Członkowskich ich miejsca zamieszkania lub siedziby odsetek otrzymywanych w innych Państwach Członkowskich.

¹Dz.U. C 270 E z 25.9.2001, str. 259.

²Dz.U. C 47 E z 27.2.2003, str. 553.

³Dz.U. C 48 z 21.2.2002, str. 55.

- (6) Sytuacja ta powoduje zakłócenia w przepływie kapitału między Państwami Członkowskimi niezgodne z rynkiem wewnętrznym.
- (7) Niniejsza dyrektywa opiera się na porozumieniu osiągniętym przez Radę Europejską w Santa Maria da Feira w dniach 19 i 20 czerwca 2000 r. oraz późniejszych posiedzeniach Rady Ecofin z dnia 26 i 27 listopada, dnia 13 grudnia 2001 r. i dnia 21 stycznia 2003 r.
- (8) Podstawowym celem niniejszej dyrektywy jest umożliwienie, aby dochód z oszczędności w formie wypłaty odsetek dokonywanej w jednym Państwie Członkowskim właścicielom odsetek będących osobami fizycznymi mającymi miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim został poddany efektywnemu opodatkowaniu, zgodnie z przepisami tego ostatniego Państwa Członkowskiego.
- (9) Cel niniejszej dyrektywy można najskuteczniej osiągnąć poprzez objęcie jej zakresem wypłaty odsetek dokonywanych lub zabezpieczonych przez podmioty gospodarcze z siedzibą w Państwach Członkowskich na rzecz właścicieli odsetek będących osobami fizycznymi mającymi miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim.
- (10) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy nie może być w wystarczającym zakresie osiągnięty przez same Państwa Członkowskie w związku z brakiem koordynacji systemów krajowych w odniesieniu do opodatkowania dochodów z oszczędności, zatem może być lepiej zrealizowany na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa została ograniczona do minimum koniecznego do osiągnięcia tych celów i nie wykracza poza to co jest niezbędne w tym zakresie.
- (11) Podmiotem wypłacającym jest podmiot gospodarczy płacący odsetki lub zabezpieczający wypłatę odsetek bezpośrednio na rzecz właściciela odsetek.
- (12) Definiując pojęcia wypłaty odsetek oraz mechanizmu podmiotu wypłacającego należy dokonać odniesienia, tam gdzie jest to stosowne do dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)⁴.
- (13) Zakres niniejszej dyrektywy powinien być ograniczony do opodatkowania dochodów z oszczędności w formie odsetek wypłacanych od wierzytelności z wyłączeniem, między innymi kwestii odnoszących się do opodatkowania świadczeń emerytalnych, rentowych i ubezpieczeniowych.
- (14) Podstawowy cel polegający na doprowadzeniu do efektywnego opodatkowania wypłaty odsetek w Państwie Członkowskim zamieszkania właściciela odsetek do celów podatkowych można osiągnąć przez wymianę między Państwami Członkowskimi informacji dotyczących wypłaty odsetek.
- (15) Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich i

⁴Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 41 z 13.2.2002, str. 35).

pośrednich⁵ stanowi podstawę dla Państw Członkowskich do wymiany informacji do celów podatkowych w zakresie dochodów objętych niniejszą dyrektywą. Powinno mieć to nadal zastosowanie do takiej wymiany informacji oprócz niniejszej dyrektywy w zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa nie odstępuje od tego.

- (16) Automatyczna wymiana informacji między Państwami Członkowskimi, dotyczących wypłaty odsetek objętych niniejszą dyrektywą umożliwia efektywne opodatkowanie tych wypłat w Państwie Członkowskim zamieszkania właściciela odsetek do celów podatkowych, zgodnie z przepisami krajowymi tego Państwa. Niezbędne jest określenie, że Państwu Członkowskim dokonującym wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy nie można zezwolić na opieranie się na ograniczeniach w zakresie wymiany informacji jak określono w art. 8 dyrektywy 77/799/EWG.
- (17) Ze względu na różnice strukturalne, Austria, Belgia i Luksemburg nie mogą zastosować automatycznej wymiany informacji w tym samym momencie, co inne Państwa Członkowskie. W okresie przejściowym pod warunkiem, że podatek u źródła może zapewnić minimalny poziom efektywnego opodatkowania, szczególnie przy stawce stopniowo wzrastającej do 35%, te trzy Państwa Członkowskie powinny stosować podatek u źródła w odniesieniu do dochodu z oszczędności objętego niniejszą dyrektywą.
- (18) W celu zapobieżenia różnicom w traktowaniu Austria, Belgia i Luksemburg nie powinny być zobowiązane do automatycznej wymiany informacji zanim Konfederacja Szwajcarska, Księstwo Andory, Księstwo Liechtensteinu, Księstwo Monako oraz Republika San Marino nie zapewnią skutecznej wymiany informacji na wniosek dotyczący wypłaty odsetek.
- (19) Te Państwa Członkowskie powinny przekazywać większą część ich przychodu z tytułu takiego podatku u źródła Państwu Członkowskiemu zamieszkania właściciela odsetek.
- (20) Te Państwa Członkowskie powinny określić procedurę pozwalającą właścicielom odsetek mających miejsce zamieszkania do celów podatkowych w innych Państwach Członkowskich na uniknięcie obciążenia tym podatkiem u źródła poprzez zezwolenie podmiotowi wypłacającemu na zgłoszenie wypłaty odsetek lub poprzez przedstawienie świadectwa wydanego przez właściwy organ ich Państwa Członkowskiego zamieszkania do celów podatkowych.
- (21) Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych właściciela odsetek powinno zapewnić zniesienie jakiegokolwiek podwójnego opodatkowania wypłaty odsetek, które może wynikać z nałożenia takiego podatku u źródła zgodnie z procedurami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie. Państwo Członkowskie powinno to osiągnąć poprzez naliczenie takiego podatku u źródła do wysokości podatku należnego na jego terytorium oraz poprzez zwrot właścicielowi odsetek wszelkiego nadpłaconego podatku potrąconego. Zamiast stosowania takiego mechanizmu naliczania, Państwo Członkowskie może przyznać zwrot podatku u źródła.
- (22) W celu zapobieżenia zakłóceniom rynku, niniejsza dyrektywa przez okres przejściowy, nie powinna mieć zastosowania do wypłaty odsetek w zakresie niektórych zbywalnych

⁵Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

dłużnych papierów wartościowych.

- (23) Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla Państw Członkowskich w nakładaniu innych rodzajów podatku u źródła od podatku określonego w niniejszej dyrektywie, w zakresie odsetek, które powstają na ich terytoriach.
- (24) Tak długo jak Stany Zjednoczone Ameryki, Szwajcaria, Andora, Liechtenstein, Monako, San Marino a także wszystkie zależne lub stowarzyszone terytoria Państw Członkowskich nie wprowadzą środków równoważnych lub takich samych jak środki przewidziane w niniejszej dyrektywie, wywóz kapitału do tych krajów i terytoriów może zagrażać osiągnięciu celów dyrektywy. Dlatego niezbędne jest w odniesieniu do dyrektywy, aby była stosowana od tego samego dnia, od którego wszystkie z tych krajów i terytoriów zastosują takie środki.
- (25) Co trzy lata Komisja powinna składać sprawozdania dotyczące funkcjonowania niniejszej dyrektywy oraz proponować Radzie wszelkie zmiany, które okazują się niezbędne do celu lepszego zapewnienia efektywnego opodatkowania dochodów z oszczędności oraz usunięcia niepożądanych zakłóceń konkurencji.
- (26) Niniejsza dyrektywa uwzględnia podstawowe prawa i zasady uznawane, w szczególności przez Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Cel

1. Podstawowym celem tej dyrektywy jest umożliwienie, aby przychody z oszczędności w formie odsetek wypłaconych w jednym Państwie Członkowskim na rzecz właścicieli odsetek będących osobami fizycznymi, do celów podatkowych mającymi miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim, zostały poddane efektywnemu opodatkowaniu, zgodnie z przepisami tego ostaniego Państwa Członkowskiego.
2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby zadania niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy były realizowane przez podmioty wypłacające mające siedzibę na ich terytorium, niezależnie od miejsca zamieszkania lub siedziby dłużnika, od którego długu powstają odsetki.

Artykuł 2

Definicja właściciela odsetek

1. Do celów niniejszej dyrektywy, „właściciel odsetek” oznacza każdą osobę fizyczną, której wypłacane są odsetki lub, dla której wypłata odsetek jest zabezpieczana, chyba że

osoba taka udowodni, że nie otrzymała takich odsetek ani nie zostały one zabezpieczone na jej rzecz, co oznacza, że:

- a) działała ona jako podmiot wypłacający w rozumieniu art. 4 ust. 1; lub
- b) działa ona w imieniu osoby prawnej, podmiotu opodatkowanego od swoich zysków na podstawie ogólnych warunków opodatkowania działalności gospodarczej, UCITS upoważnionego zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG lub podmiotu, określonego w art. 4 ust. 2 niniejszej dyrektywy, a w ostatnim wymienionym przypadku, ujawnia ono nazwisko lub nazwę oraz adres tego podmiotu podmiotowi gospodarczemu dokonującemu wypłaty odsetek, który przekazuje takie informacje właściwemu organowi swojego Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub
- c) działa ona w imieniu innej osoby fizycznej, będącej właścicielem odsetek i ujawnia podmiotowi wypłacającemu tożsamość właściciela odsetek zgodnie z art. 3 ust. 2.

2. W przypadku gdy podmiot wypłacający posiada informacje wskazujące na to, że osoba fizyczna, której wypłacane są odsetki lub dla której wypłata odsetek jest zabezpieczona może nie być właścicielem odsetek, oraz w przypadku gdy ani ust. 1 lit a) ani ust. 1 lit. b) nie stosuje się do tej osoby fizycznej, podmiot wypłacający podejmuje uzasadnione kroki w celu ustalenia tożsamości właściciela odsetek zgodnie z art. 3 ust. 2. Jeżeli podmiot wypłacający nie jest w stanie zidentyfikować właściciela odsetek, uznaje daną osobę fizyczną za właściciela odsetek.

Artykuł 3

Tożsamość i miejsce zamieszkania właścicieli odsetek

1. Każde Państwo Członkowskie w ramach swojego terytorium przyjmuje i zapewnia stosowanie procedur niezbędnych do umożliwienia podmiotowi wypłacającemu identyfikacji właścicieli odsetek oraz ich miejsca zamieszkania do celów określonych art. 8-12.

Procedury takie są zgodne z minimalnymi standardami ustanowionymi w ust. 2 i 3.

2. Podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek na podstawie minimalnych standardów zróżnicowanych w zależności od tego, kiedy powstały powiązania między podmiotem wypłacającym a właścicielem odsetek, następująco:

- a) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych przed dniem 1 stycznia 2004 r., podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek, na którą składają się jego nazwisko i adres, korzystając z posiadanych informacji, w szczególności na podstawie przepisów obowiązujących w Państwie, w którym ma siedzibę oraz na podstawie dyrektywy Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy⁶;
- b) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych lub transakcji zrealizowanych w przypadku braku stosunków umownych, w dniu 1 stycznia 2004 r. lub po tej dacie,

⁶Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 76).

podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek, na którą składają się jego nazwisko, adres oraz jeżeli istnieje, numer identyfikacji podatkowej nadany przez Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych. Te szczegółowe dane ustala się na podstawie paszportu lub urzędowego dowodu tożsamości przedstawionego przez właściciela odsetek. Jeżeli dane te nie znajdują się w tym paszporcie lub tym urzędowym dokumencie tożsamości, adres ustala się na podstawie jakiegokolwiek innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, przedstawionego przez właściciela odsetek. Jeżeli numer identyfikacji podatkowej nie jest wymieniony w paszporcie, urzędowym dowodzie tożsamości ani żadnym innym dokumencie potwierdzającym tożsamość, w tym zaświadczenia o miejscu zamieszkania do celów podatkowych, przedstawionych przez właściciela odsetek, tożsamość osoby uzupełnia się o informacje o dacie i miejscu urodzenia takiej osoby ustalone na podstawie jej paszportu lub urzędowego dowodu tożsamości.

3. Podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek na podstawie minimalnych standardów zróżnicowanych w zależności od tego, kiedy powstały powiązania między podmiotem wypłacającym a otrzymującym odsetki. Z zastrzeżeniem warunków określonych poniżej za miejsce zamieszkania uznaje się kraj, w którym właściciel odsetek posiada stały adres:

- a) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych przed dniem 1 stycznia 2004 r., podmiot wypłacający ustala miejsce zamieszkania właściciela odsetek korzystając z posiadanych informacji, w szczególności na podstawie przepisów obowiązujących w Państwie, w którym ma siedzibę oraz na podstawie dyrektywy Rady 91/308/EWG;
- b) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych lub transakcji zrealizowanych w przypadku braku stosunków umownych, w dniu 1 stycznia 2004 r. lub po tej dacie, podmiot wypłacający ustala miejsce zamieszkania właściciela odsetek na podstawie adresu określonego w paszporcie, w urzędowym dokumencie tożsamości, lub jeżeli jest to konieczne, dokumentu potwierdzającego tożsamość, przedstawionego przez właściciela odsetek zgodnie z następującą procedurą: w odniesieniu do osób fizycznych przedstawiających paszport lub urzędowy dowód tożsamości wydanym przez Państwo Członkowskie i deklarujących się jako rezydentów państwa trzeciego, miejsce zamieszkania ustala się za pomocą certyfikatu rezydencji wydanego przez właściwy organ państwa trzeciego, za rezydenta którego uznaje się osoba fizyczna. W przypadku nie przedstawienia takiego certyfikatu, za państwo zamieszkania uznaje się Państwo Członkowskie, które wydało paszport lub inny urzędowy dokument tożsamości.

Artykuł 4

Definicja podmiotu wypłacającego

1. Do celów niniejszej dyrektywy, „podmiot wypłacający” oznacza każdy podmiot gospodarczy płaćący odsetki lub zabezpieczający wypłatę odsetek bezpośrednio na rzecz właściciela odsetek, bez względu na to czy podmiot taki jest dłużnikiem, od którego długu powstają odsetki czy też podmiotem, któremu dłużnik lub właściciel odsetek powierzył wypłacenie odsetek lub zabezpieczenie wypłaty odsetek.

2. Każdy podmiot mający siedzibę w Państwie Członkowskim, któremu wypłacane są odsetki lub, na rzecz którego wypłata odsetek jest zabezpieczona, jest również uznawany za

podmiot wypłacający w przypadku takiej wypłaty lub zabezpieczenia takiej wypłaty. Niniejszy przepis nie ma zastosowania, jeżeli podmiot gospodarczy ma powody uważać, na podstawie urzędowych dowodów przedstawionych przez taki podmiot, że:

- a) jest on osobą prawną, z wyjątkiem osób prawnych określonych w ust. 5; lub
- b) jego zyski są opodatkowane na podstawie ogólnych warunków opodatkowania działalności gospodarczej; lub
- c) jest on UCITS uznanym zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG.

Podmiot gospodarczy wypłacający odsetki lub zabezpieczający wypłatę odsetek na rzecz podmiotu mającego siedzibę w innym Państwie Członkowskim, który jest uznany za podmiot wypłacający na mocy niniejszego ustępu, przekazuje właściwemu organowi swojego Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę, nazwę i adres podmiotu oraz całkowitą kwotę wypłaconych odsetek lub zabezpieczonych na rzecz tego podmiotu. Właściwy organ Państwa Członkowskiego przekazuje te informacje właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym podmiot taki ma siedzibę.

3. Podmiot określony w ust. 2 ma jednakże możliwość bycia traktowanym do celów niniejszej dyrektywy jak UCITS, jak określono w ust. 2 lit. c). Korzystanie z takiej możliwości wymaga wydania zaświadczenia przez Państwo Członkowskie, w którym podmiot ma siedzibę oraz przedstawienia tego zaświadczenia podmiotowi gospodarczemu przez ten podmiot.

Państwa Członkowskie ustanawiają szczegółowe zasady dotyczące tej możliwości w odniesieniu do podmiotów mających siedzibę na ich terytorium.

4. W przypadku gdy podmiot gospodarczy i podmiot określony w ust. 2 mają siedziby w tym samym Państwie Członkowskim, to Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby podmiot działając jako podmiot wypłacający, wykonywał przepisy niniejszej dyrektywy.

5. Osobami prawnymi wyłączonymi z ust. 2 lit. a) są:

- a) w Finlandii: avoin yhtiö (Ay) i kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag i kommanditbolag;
- b) w Szwecji: handelsbolag (HB) i kommanditbolag (KB).

Artykuł 5

Definicja właściwego organu

Do celów niniejszej dyrektywy „właściwy organ” oznacza:

- a) w odniesieniu do Państw Członkowskich, wszelkie organy zgłoszone Komisji przez Państwa Członkowskie;
- b) w odniesieniu do państw trzecich, właściwy organ do celów dwustronnych lub

wielostronnych konwencji podatkowych lub w przypadku ich braku, inny taki organ, który jest właściwy do wydawania zaświadczeń o miejscu zamieszkania lub siedzibie do celów podatkowych.

Artykuł 6

Definicja wypłaty odsetek

1. Do celów niniejszej dyrektywy „wypłata odsetek” oznacza:
 - a) odsetki wypłacone lub zapisane na dobro rachunku, odnoszące się do wierzytelności wszelkiego rodzaju, bez względu na to czy są one zabezpieczone hipoteką lub czy wiąże się z nimi prawo uczestniczenia w zyskach dłużnika oraz w szczególności, przychód z rządowych papierów wartościowych i z obligacji, w tym premii i nagród związanych z takimi papierami wartościowymi i obligacjami; kary z tytułu nieterminowych płatności nie uznaje się za wypłaty odsetek;
 - b) odsetki narosłe lub skapitalizowane przy sprzedaży, zwrocie lub umorzeniu wierzytelności, określonych w lit. a);
 - c) przychód uzyskany z wypłat odsetek, bezpośrednio albo przez podmiot określony w art. 4 ust. 2, rozdzielony przez:
 - (i) UCITS upoważniony zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG,
 - (ii) podmioty, spełniające warunki na podstawie art. 4 ust. 3,
 - (iii) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mające siedzibę poza terytorium określonym w art. 7;
 - d) przychód osiągnęty ze sprzedaży, zwrotu lub umorzenia akcji, udziałów lub jednostek uczestnictwa w następujących przedsiębiorstwach i podmiotach, jeżeli inwestują one bezpośrednio lub pośrednio przez inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub podmioty, określone poniżej, więcej niż 40% ich aktywów w wierzytelności, jak określono w lit. a):
 - (i) UCITS upoważnione zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG,
 - (ii) podmioty spełniające warunki określone w art. 4 ust. 3,
 - (iii) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mające siedzibę poza terytorium określonym w art. 7.

Jednakże Państwa Członkowskie mają możliwość włączenia przychodu, wymienionego w lit. d), do definicji odsetek tylko w zakresie, w jakim przychód taki odpowiada zyskom bezpośrednio lub pośrednio uzyskanym z wypłat odsetek w rozumieniu lit. a) i b).

2. W odniesieniu do ust. 1 lit. c) i d) w sytuacji, gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących części przychodu uzyskiwanego z wypłat odsetek, całkowita kwota przychodu jest uznawana za wypłatę odsetek.

3. W odniesieniu do ust. 1 lit. d) w sytuacji, gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących procentu aktywów zainwestowanych w wierzytelności lub w akcje, udziały lub jednostki określone w tym ustępie, procent ten jest uznawany za wyższy od 40%. W przypadku gdy podmiot wypłacający nie może ustalić wysokości przychodu osiągniętego przez właściciela odsetek, przychód uznaje się za odpowiadający wpływom ze sprzedaży, zwrotu lub umorzenia akcji, udziałów lub jednostek.

4. W sytuacji gdy odsetki, określone w ust. 1, są wypłacane lub zapisane na dobro rachunku prowadzonego przez podmiot określony w art. 4 ust. 2, podmiot taki nie spełnia warunków art. 4 ust. 3, uznawane jest to za wypłatę odsetek przez taki podmiot.

5. W odniesieniu do ust. 1 lit. b) i d), Państwa Członkowskie mają możliwość zobowiązania podmiotów wypłacających na ich terytorium do przeliczania na stawkę roczną odsetki z okresu nieprzekraczającego jednego roku i uznawania tak obliczonych odsetek za wypłatę odsetek nawet, gdy w takim okresie nie dokonywano sprzedaży, umorzenia ani zwrotu.

6. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. c) i d), Państwa Członkowskie mają możliwość wyłączenia z definicji wypłaty odsetek wszelkich przychodów określonych w tych przepisach od przedsiębiorstw lub podmiotów mających siedzibę na ich terytorium, w przypadku gdy inwestycja takich podmiotów w wierzytelności określone w ust. 1 lit. a) nie przekracza 15% ich aktywów. Podobnie w drodze odstępstwa od ust. 4, Państwa Członkowskie mają możliwość wyłączenia z definicji wypłaty odsetek w ust. 1 odsetki wypłacone lub zapisane na dobro rachunku podmiotu, określonego w art. 4 ust. 2, który nie spełnia warunków art. 4 ust. 3 i ma siedzibę na ich terytorium, w przypadku gdy inwestycja takich podmiotów w wierzytelności określone w ust. 1 lit. a) nie przekracza 15% ich aktywów.

Skorzystanie z takiej możliwości przez Państwo Członkowskie jest wiążące dla innych Państw Członkowskich.

7. Procent określony w ust. 1 lit. d) i ust. 3 od dnia 1 stycznia 2011 r. wynosi 25%.

8. Procenty określone w ust. 1 lit. d) i w ust. 6 są ustalone przez odniesienie do polityki inwestycyjnej jak ustanowiono w przepisach funduszu lub dokumentach założycielskich zainteresowanych przedsiębiorstw lub podmiotów, jeżeli nie będzie to możliwe przez odniesienie do rzeczywistej struktury aktywów zainteresowanych przedsiębiorstw lub podmiotów.

Artykuł 7

Zasięg terytorialny

Niniejszą dyrektywę stosuje się do odsetek wypłaconych przez podmiot wypłacający mający siedzibę na terytorium, do którego stosuje się Traktat na mocy jego art. 299.

ROZDZIAŁ II

WYMIANA INFORMACJI

Artykuł 8

Informacje sprawozdawcze podmiotu wypłacającego

1. W przypadku gdy właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania Państwa Członkowskiego innego niż to w którym podmiot wypłacający ma siedzibę, minimalna ilość informacji, które mają być przedstawione przez podmiot wypłacający właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym ma on siedzibę obejmuje:

- a) tożsamość i miejsce zamieszkania właściciela odsetek, ustalone zgodnie z art. 3;
- b) nazwę lub nazwisko i adres podmiotu wypłacającego;
- c) numer rachunku właściciela odsetek lub w przypadku braku numeru, określenie wiarygodności stanowiącej podstawę odsetek;
- d) informacje dotyczące wypłaty odsetek zgodnie z ust. 2.

2. Minimalna ilość informacji dotyczących wypłaty odsetek, które mają być przedstawione przez podmiot wypłacający różni się w zależności od następujących kategorii odsetek i wskazuje:

- a) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a): kwotę odsetek wypłaconych lub zapisanych na dobro rachunku;
- b) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) lub d): kwotę odsetek lub przychodu określoną w tych ustępach lub pełną kwotę wpływów ze sprzedaży, umorzenia lub zwrotu;
- c) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. c): kwotę przychodu określoną w tym ustępie lub pełną kwotę przekazu;
- d) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 4: kwotę odsetek przypisaną każdemu z członków podmiotu określonego w art. 4 ust. 2, który spełnia warunki art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1;
- e) w przypadku skorzystania przez Państwo Członkowskie z możliwości na podstawie art. 6 ust. 5: kwota odsetek przeliczona na stawkę roczną.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą ograniczyć minimalną ilość informacji dotyczących wypłaty odsetek, które mają być przedstawione przez podmiot wypłacający do całkowitej kwoty odsetek lub przychodu oraz do całkowitej kwoty wpływów ze sprzedaży, umorzenia lub zwrotu.

Artykuł 9

Automatyczna wymiana informacji

1. Właściwy organ Państwa Członkowskiego podmiotu wypłacającego przekazuje informacje określone w art. 8 właściwemu organowi Państwa Członkowskiego zamieszkania

właściciela odsetek.

2. Przekazywanie informacji dokonywane jest automatycznie i odbywa się, co najmniej raz w roku, w ciągu sześciu miesięcy od końca roku podatkowego Państwa Członkowskiego podmiotu wypłacającego w odniesieniu do wszystkich wypłat odsetek dokonanych w ciągu tego roku.

3. Przepisy dyrektywy 77/799/EWG stosują się do wymiany informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą pod warunkiem, że przepisy niniejszej dyrektywy nie odstępują od przepisów dyrektywy 77/799/EWG. Jednakże art. 8 dyrektywy 77/799/EWG nie stosuje się do informacji, które mają być przekazane na podstawie niniejszego rozdziału.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 10

Okres przejściowy

1. W okresie przejściowym rozpoczynającym się w dniu określonym w art. 17 ust. 2 i 3 z zastrzeżeniem art. 13 ust. 1, Belgia, Luksemburg i Austria nie są zobowiązane do stosowania przepisów rozdziału II.

Jednakże państwa otrzymują informacje od innych Państw Członkowskich zgodnie z rozdziałem II.

W okresie przejściowym celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie minimalnego efektywnego opodatkowania oszczędności w formie wypłat odsetek dokonanych w jednym Państwie Członkowskim właścicielom odsetek będących osobami fizycznymi mającymi miejsce zamieszkania do celów podatkowych w innym Państwie Członkowskim.

2. Okres przejściowy kończy się z upływem pierwszego pełnego roku podatkowego liczonego od późniejszej z następujących dat:

- dnia wejścia w życie Umowy między Wspólnotą Europejską, na mocy jednomyślnej decyzji Rady a ostatnim z poniższych: Konfederacją Szwajcarską, Księstwem Liechtenstein, Republiką San Marino, Księstwem Monako oraz Księstwem Andory, zapewniającej wymianę informacji na wniosek, jak określono we Wzorze Umowy dotyczącej Wymiany Informacji w zakresie Spraw Podatkowych OECD wydanym dnia 18 kwietnia 2002 r. (zwanym dalej „Wzorem Umowy OECD”) w odniesieniu do wypłat odsetek jako określono w niniejszej dyrektywie, dokonanych przez podmioty wypłacające mające siedzibę na odpowiednich terytoriach na rzecz właścicieli odsetek, zamieszkałych na terytorium, do którego dyrektywa ma zastosowanie w uzupełnieniu do równoległego stosowania przez te same kraje potrącenia podatku od takich wypłat według stawki określonej w odniesieniu do odpowiednich okresów, określonych w art. 11 ust. 1,
- dnia, w którym Rada jednomyślnie uzgodni, że Stany Zjednoczone Ameryki są zobowiązane do wymiany informacji na wniosek, jak określono we Wzorze Umowy

OECD w odniesieniu do wypłaty odsetek, jak określono w niniejszej dyrektywie, dokonanej przez podmioty wypłacające mające siedzibę na swoim terytorium na rzecz właściciela odsetek, zamieszkałego na terytorium, do którego niniejsza dyrektywa się stosuje.

3. Po upływie okresu przejściowego, Belgia, Luksemburg oraz Austria są zobowiązane do stosowania przepisów rozdziału II i przestaną stosować podatek u źródła i podział przychodu, przewidzianych w art. 11 i 12. Jeżeli w okresie przejściowym, Belgia, Luksemburg lub Austria postanowią stosować przepisy rozdziału II, nie stosują one dłużej podatku u źródła ani podziału przychodu, określonych w art. 11 i 12.

Artykuł 11

Podatek u źródła

1. W okresie przejściowym, określonym w art. 10, w przypadku gdy właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim innym niż Państwo, w którym ma siedzibę podmiot wypłacający, Belgia, Luksemburg i Austria nakładają 15% stawkę podatku u źródła w ciągu pierwszych trzech lat okresu przejściowego, 20% przez następne trzy lata i 35% po upływie tego okresu.

2. Podmiot wypłacający nakłada podatek u źródła następująco:

- a) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a): od kwoty odsetek wypłaconych lub naliczonych;
- b) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) lub d): od kwoty odsetek lub przychodu określonych w tych akapitach lub przez opłatę o skutku równoważnym którą ponosić będzie odbiorca od pełnej kwoty przychodów ze sprzedaży, umorzenia lub zwrotu;
- c) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. c): od kwoty przychodu określonego w tym ustępie;
- d) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 4: od kwoty odsetek przypadającej na każdego z członków podmiotu, określonego w art. 4 ust. 2 spełniającego warunki art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1;
- e) w przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z opcji na podstawie art. 6 ust. 5: od kwoty odsetek przeliczonych na stawkę roczną.

3. Do celów ust. 2 lit. a) i b), podatek u źródła nakładany jest proporcjonalnie do okresu posiadania wierzytelności przez właściciela wierzytelności. W sytuacji gdy podmiot wypłacający nie jest w stanie ustalić takiego okresu posiadania na podstawie dostępnych mu informacji, uznaje on właściciela odsetek za posiadającego wierzytelność przez cały okres jej istnienia, o ile osoba taka nie przedstawi dowodów daty uzyskania wierzytelności.

4. Nałożenie podatku u źródła przez Państwo Członkowskie podmiotu wypłacającego nie uniemożliwia opodatkowania takiego przychodu przez Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych właściciela odsetek zgodnie z prawem krajowym, z zastrzeżeniem

zgodności z Traktatem.

5. W okresie przejściowym, Państwa Członkowskie nakładające podatek u źródła mogą postanowić, że podmiot gospodarczy wypłacający odsetki lub zabezpieczający wypłatę odsetek na rzecz podmiotu określonego w art. 4 ust. 2, mającego siedzibę w innym Państwie Członkowskim, jest uznawany za podmiot wypłacający zamiast podmiotu określonego w art. 4 ust. 2 i mogą nałożyć podatek u źródła od takich odsetek, chyba że podmiot taki formalnie wyraził zgodę na przekazywanie jego nazwy, adresu i całkowitej kwoty wypłaconych mu odsetek lub zabezpieczonych na jego rzecz zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit ostatni.

Artykuł 12

Podział przychodu

1. Państwa Członkowskie nakładające podatek u źródła zgodnie z art. 11 ust. 1 zatrzymują 25% swojego przychodu a przekazują 75% przychodu Państwu Członkowskiemu zamieszkania właściciela odsetek.

2. Państwa Członkowskie nakładające podatek u źródła zgodnie z art. 11 ust. 5 zatrzymują 25% swojego przychodu a przekazują 75% innym Państwom Członkowskim proporcjonalnie do przekazów dokonanych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Przekazy takie są dokonywane w okresie nieprzekraczającym sześciu miesięcy od końca roku podatkowego Państwa Członkowskiego podmiotu wypłacającego w przypadku ust. 1 lub końca roku podatkowego Państwa Członkowskiego podmiotu gospodarczego w przypadku ust. 2.

4. Państwa Członkowskie nakładające podatek u źródła podejmują środki niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu podziału przychodu.

Artykuł 13

Wyjątki w zakresie procedury stosowania podatku u źródła

1. Państwa Członkowskie nakładające podatek u źródła zgodnie z art. 11 przewidują jedną lub obie następujące procedury w celu zapewnienia właścicielom odsetek możliwości wystąpienia o nie potrącanie podatku:

a) procedura pozwalająca właścicielowi odsetek na wyraźne udzielenie zezwolenia podmiotowi wypłacającemu na przekazywanie informacji zgodnie z rozdziałem II, które to upoważnienie obejmuje wszelkie odsetki wypłacone na rzecz właściciela odsetek przez podmiot wypłacający; w takich przypadkach zastosowanie mają przepisy art. 9;

b) procedura zapewniająca, aby podatek u źródła nie był nakładany w przypadku gdy właściciel odsetek przedstawi swojemu podmiotowi wypłacającemu należność zaświadczenie sporządzone w jego imieniu przez właściwy organ jego Państwa Członkowskiego zamieszkania do celów podatkowych zgodnie z ust. 2.

2. Na wniosek właściciela odsetek, właściwy organ jego Państwa Członkowskiego zamieszkania do celów podatkowych wydaje zaświadczenie wskazujące:

- a) nazwisko lub nazwę, adres i numer identyfikacji podatkowej lub innej, w przypadku jego braku, datę i miejsce urodzenia właściciela odsetek;
- b) nazwisko lub nazwę i adres podmiotu wypłacającego;
- c) numer rachunku właściciela odsetek, w przypadku jego braku, określenie zabezpieczenia.

Zaświadczenie takie jest ważne przez okres nieprzekraczający trzech lat. Jest ono wydawane każdemu właścicielowi odsetek na jego wniosek, w terminie dwóch miesięcy od daty takiego wniosku.

Artykuł 14

Zniesienie podwójnego opodatkowania

1. Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych właściciela odsetek zapewniają zniesienie jakiegokolwiek podwójnego opodatkowania, które może wynikać z nałożenia podatku u źródła, określonego w art. 11, zgodnie z przepisami ust. 2 i 3.
2. Jeżeli odsetki otrzymane przez właściciela odsetek zostały objęte podatkiem u źródła w Państwie Członkowskim podmiotu wypłacającego, Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych właściciela odsetek przyznaje mu ulgę podatkową równą kwocie podatku potrąconego zgodnie ze swoim prawem krajowym. W przypadku gdy kwota ta przekracza kwotę podatku należnego zgodnie z jego prawem krajowym, Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych zwróci nadpłaconą kwotę podatku potrąconego właścicielowi odsetek.
3. Jeżeli, poza podatkiem u źródła określonym w art. 11, odsetki otrzymane przez właściciela odsetek zostały objęte jakimkolwiek innym rodzajem podatku u źródła a Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych przyznaje mu ulgę podatkową w odniesieniu do takiego podatku u źródła zgodnie ze swoim prawem krajowym lub z umowami w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, taki inny podatek u źródła jest naliczany przed zastosowaniem procedury w ust. 2.
4. Państwo Członkowskie zamieszkania do celów podatkowych właściciela odsetek może zastąpić mechanizm ulgi podatkowej określony w ust. 2 i 3 zwrotem podatku u źródła, określonym w art. 11.

Artykuł 15

Zbywalne dłużne papiery wartościowe

1. W okresie przejściowym, określonym w art. 10, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r., krajowe i międzynarodowe obligacje i inne zbywalne dłużne papiery wartościowe, których pierwsza emisja miała miejsce przed dniem 1 marca 2001 r., lub w odniesieniu, do których pierwotny prospekt emisyjny został zatwierdzony przed tą datą przez

właściwe władze w rozumieniu dyrektywy Rady 80/390/EWG⁷ lub przez właściwe władze w państwach trzecich, nie są uznawane za wierzytelności w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a) pod warunkiem, że nie zostaną dokonane dalsze emisje zbywalnych dłużnych papierów wartościowych w dniu 1 marca 2002 lub po tej dacie. Jednakże, w przypadku gdy okres przejściowy, określony w art. 10, będzie trwał dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r., przepisy niniejszego artykułu są nadal stosowane wyłącznie w odniesieniu do takich zbywalnych dłużnych papierów wartościowych:

- które zawierają klauzule o ubruttowaniu i o wcześniejszym umorzeniu, oraz
- w ramach, w których podmiot wypłacający określony w art. 4, ma siedzibę w Państwie Członkowskim stosującym podatek u źródła, określony w art. 11 oraz ten podmiot wypłacający dokonuje wypłat odsetek lub zabezpiecza wypłatę odsetek na bezpośrednią korzyść właściciela odsetek mającego miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim.

W przypadku gdy dokonano kolejnej emisji w dniu 1 marca 2002 r. lub po tej dacie wyżej wymienionego zbywalnego dłużnego papieru wartościowego wyemitowanego przez rząd lub podmiot powiązany działający w charakterze organu władzy publicznej, lub którego rola uznawana jest na mocy umowy międzynarodowej, jak określono w Załączniku, cała emisja takiego papieru wartościowego, obejmująca pierwotną emisję i wszelkie kolejne emisje jest uznawana za wierzytelność w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a).

W przypadku gdy dokonano kolejnej emisji w dniu 1 marca 2002 r. lub po tej dacie wyżej wymienionego zbywalnego dłużnego papieru wartościowego wyemitowanego przez jakiegokolwiek innego emitenta nie objętego akapitem drugim, taka kolejna emisja jest uznawana za wierzytelność w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a).

2. Przepisy niniejszego artykułu nie uniemożliwiają Państwom Członkowskim opodatkowania przychodów ze zbywalnych dłużnych papierów wartościowych określonych w ust. 1 zgodnie ze swoimi ustawodawstwami krajowymi.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY RÓŻNE I KOŃCOWE

Artykuł 16

Inne podatki u źródła

Niniejsza dyrektywa nie uniemożliwia Państwom Członkowskim w nakładaniu innych rodzajów podatków u źródła od podatku określonego w art. 11, zgodnie z ich ustawodawstwami krajowymi i umowami w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.

Artykuł 17

Transpozycja

⁷Dz.U. L 100 z 17.4.1980, str. 1. Dyrektywa uchylona dyrektywą 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 184 z 6.7.2001, str. 1).

1. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2004 r. Państwa Członkowskie przyjmują i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie stosują niniejsze przepisy od dnia 1 stycznia 2005 r. pod warunkiem, że:

(i) Konfederacja Szwajcarska, Księstwo Liechtenstein, Republika San Marino, Księstwo Monako i Księstwo Andory stosują od tego samego dnia środki równoważne do określonych w niniejszej dyrektywie, zgodnie z umowami zawartymi przez nie ze Wspólnotą Europejską, w wyniku jednomyślnych decyzji Rady;

(ii) obowiązują wszystkie umowy lub inne ustalenia, co zapewnia, że wszystkie odpowiednie terytoria zależne lub stowarzyszone (Wyspy Normandzkie, Wyspy Man oraz terytoria zależne lub stowarzyszone na Karaibach) stosują od tego samego dnia automatyczną wymianę informacji w ten sam sposób, jaki jest przewidziany w rozdziale II niniejszej dyrektywy (lub w okresie przejściowym określonym w art. 10, stosują podatek u źródła na tych samych warunkach, co określone w art. 11 i 12).

3. Rada podejmuje decyzję jednomyślnie, przynajmniej sześć miesięcy przed dniem 1 stycznia 2005 r., czy warunki określone w ust. 2 zostaną spełnione, uwzględniając dni wejścia w życie właściwych środków w zainteresowanych państwach trzecich i terytoriach zależnych lub stowarzyszonych. Jeżeli Rada nie podejmuje decyzji, że warunki te nie zostaną spełnione, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmuje nowe daty do celów ust. 2.

4. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

5. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję i przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą oraz tabele korelacji między niniejszą dyrektywą a przyjętymi przepisami krajowymi.

Artykuł 18

Przeгляд

Co trzy lata Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszej dyrektywy. Na podstawie tych sprawozdań, Komisja, w odpowiednim przypadku, proponuje Radzie wszelkie zmiany w dyrektywie, jakie mogą okazać się niezbędne w celu lepszego zapewnienia efektywnego opodatkowania dochodów z oszczędności i usunięcia niepożądanych zakłóceń konkurencji.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku*

Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 20

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 3 czerwca 2003 r.

W imieniu Rady

N. CHRISTODOULAKIS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ POWIĄZANYCH PODMIOTÓW OKREŚLONYCH W ART. 15

Do celów art. 15, następujące podmioty będą uznawane za „powiązane podmioty działające w charakterze organu władzy publicznej lub, którego rola uznawana jest na mocy umowy międzynarodowej”:

- podmioty w Unii Europejskiej:

Belgia	Vlaams Gewest (Region Flamandzki) Région wallonne (Region Waloński) Région bruxelloise/Brussels Gewest (Region Brukselski) Communauté fran_aise (Wspólnota Francuska) Vlaamse Gemeenschap (Wspólnota Flamandzka) Deutschsprachige Gemeinschaft (Wspólnota Niemieckojęzyczna)
Hiszpania	Xunta de Galicia (Organ Wykonawczy Regionu Galicji) Junta de Andalucía (Organ Wykonawczy Regionu Andaluzji) Junta de Extremadura (Organ Wykonawczy Regionu Extremadury) Junta de Castilla-La Mancha (Organ Wykonawczy Regionu Castilla-La Mancha) Junta de Castilla-León (Organ Wykonawczy Regionu Castilla-León) Gobierno Foral de Navarra (Władze Regionalne Navarry) Govern de les Illes Balears (Władze Balearów) Generalitat de Catalunya (Autonomiczne Władze Katalonii) Generalitat de Valencia (Autonomiczne Władze Walencji) Diputación General de Aragón (Regionalna Rada Aragonii) Gobierno de las Islas Canarias (Władze Wysp Kanaryjskich) Gobierno de Murcia (Władze Murcji) Gobierno de Madrid (Władze Madrytu) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Władze Autonomicznej Wspólnoty Kraju Basków) Diputación Foral de Guipúzcoa (Regionalna Rada Guipúzcoa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Regionalna Rada Biskajska) Diputación Foral de Alava (Regionalna Rada Alawy) Ayuntamiento de Madrid (Rada Miasta Madrytu) Ayuntamiento de Barcelona (Rada Miasta Barcelony) Cabildo Insular de Gran Canaria (Rada Wyspy Gran Canaria) Cabildo Insular de Tenerife (Rada Wyspy Teneryfa) Instituto de Crédito Oficial (Instytucja Kredytu Publicznego) Instituto Catalán de Finanzas (Instytucja Finansowa Katalonii) Instituto Valenciano de Finanzas (Instytucja Finansowa Walencji)
Grecja	_____ (Krajowa Organizacja Telekomunikacyjna) _____ (Krajowa Organizacja Kolei) _____ (Publiczna Spółka Energetyczna)
Francja	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fundusz Umorzenia

Długu Publicznego)

L'Agence française de développement (AFD) (Francuska Agencja Rozwoju)

Réseau Ferré de France (RFF) (Koleje Francuskie)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Fundusz Autostrad Krajowych)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Pomoc Publiczna Szpitali Paryskich)

Charbonnages de France (CDF) (Francuska Rada ds. Węgla)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Spółka Górnicza i Chemiczna)

Włochy

Regiony

Prowincje

Władze miejskie

Cassa Depositi e Prestiti (Fundusz Depozytowy i Pożyczkowy)

Portugalia

Região Autónoma da Madeira (Autonomiczny Region Madeiry)

Região Autónoma dos Açores (Autonomiczny Region Azorów)

Władze Miejskie

- podmioty międzynarodowe:

European Bank for Reconstruction and Development (Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju)

European Investment Bank (Europejski Bank Inwestycyjny)

Asian Development Bank (Azjatycki Bank Rozwoju)

African Development Bank (Afrykański Bank Rozwoju)

World Bank/IBRD/IMF (Bank Światowy /IBRD/MFW)

International Finance Corporation (Międzynarodowa Korporacja Finansowa)

Inter-American Development Bank (Mіędzyamerykański Bank Rozwoju)

Council of Europe Soc. Dev. Fund (Fundusz Rozwoju Społecznego Rady Europy)

Euratom (Euratom)

European Community (Wspólnota Europejska)

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andyjska Korporacja Rozwoju)

Eurofima

European Coal & Steel Community (Europejska Wspólnota Węgla i Stali)

Nordic Investment Bank (Nordycki Bank Inwestycyjny)

Caribbean Development Bank (Karaibski Bank Rozwoju)

Przepisy art. 15 pozostają bez uszczerbku dla wszelkich zobowiązań międzynarodowych, jakie Państwa Członkowskie mogły zaciągnąć w stosunku do wyżej wymienionych podmiotów międzynarodowych.

- Podmioty w państwach trzecich

Podmioty spełniające następujące kryteria:

1. podmiot wyraźnie uznawany za podmiot publiczny według kryteriów krajowych;
2. taki podmiot publiczny jest producentem nierynkowym, zarządzającym i finansującym zespół działań, głównie zapewniając towary i usługi nierynkowe, przeznaczone na użytek społeczności, skutecznie kontrolowany przez władze centralne;
3. taki podmiot publiczny jest dużym i regularnym emitent skryptów dłużnych;
4. zainteresowane państwo może zapewnić, aby taki podmiot publiczny nie korzystał z wcześniejszego umorzenia_w przypadku klauzul dotyczących ubruttowienia.

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ POWIĄZANYCH PODMIOTÓW OKREŚLONYCH W ART. 15

Do celów art. 15. następujące podmioty będą uznawane za „powiązane podmioty działające w charakterze organu władzy publicznej lub, którego rola uznawana jest na mocy umowy międzynarodowej”:

- podmioty w Unii Europejskiej:

Belgia	Vlaams Gewest (Region Flamandzki) Région wallonne (Region Waloński) Région bruxelloise/Brussels Gewest (Region Brukselski) Communauté française (Wspólnota Francuska) Vlaamse Gemeenschap (Wspólnota Flamandzka) Deutschsprachige Gemeinschaft (Wspólnota Niemieckojęzyczna)
Hiszpania	Xunta de Galicia (Organ Wykonawczy Regionu Galicji) Junta de Andalucía (Organ Wykonawczy Regionu Andaluzji) Junta de Extremadura (Organ Wykonawczy Regionu Extremadury) Junta de Castilla-La Mancha (Organ Wykonawczy Regionu Castilla-La Mancha) Junta de Castilla-León (Organ Wykonawczy Regionu Castilla-León) Gobierno Foral de Navarra (Władze Regionalne Navarry) Govern de les Illes Balears (Władze Balearów) Generalitat de Catalunya (Autonomiczne Władze Katalonii) Generalitat de Valencia (Autonomiczne Władze Walencji) Diputación General de Aragón (Regionalna Rada Aragonii) Gobierno de las Islas Canarias (Władze Wysp Kanaryjskich) Gobierno de Murcia (Władze Murcji) Gobierno de Madrid (Władze Madrytu) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Władze Autonomicznej Wspólnoty Kraju Basków) Diputación Foral de Guipúzcoa (Regionalna Rada Guipúzcoa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Regionalna Rada Biskajska) Diputación Foral de Alava (Regionalna Rada Alawy) Ayuntamiento de Madrid (Rada Miasta Madrytu) Ayuntamiento de Barcelona (Rada Miasta Barcelony) Cabildo Insular de Gran Canaria (Rada Wyspy Gran Canaria) Cabildo Insular de Tenerife (Rada Wyspy Teneryfa) Instituto de Crédito Oficial (Instytucja Kredytu Publicznego) Instituto Catalán de Finanzas (Instytucja Finansowa Katalonii) Instituto Valenciano de Finanzas (Instytucja Finansowa Walencji)
Grecja	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Krajowa Organizacja Telekomunikacyjna) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Krajowa Organizacja Kolei) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Publiczna Spółka Energetyczna)
Francja	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fundusz Umorzenia

Długu Publicznego)

L'Agence française de développement (AFD) (Francuska Agencja Rozwoju)

Réseau Ferré de France (RFF) (Koleje Francuskie)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Fundusz Autostrad Krajowych)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Pomoc Publiczna Szpitali Paryskich)

Charbonnages de France (CDF) (Francuska Rada ds. Węgla)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Spółka Górnicza i Chemiczna)

Włochy

Regiony

Prowincje

Władze miejskie

Cassa Depositi e Prestiti (Fundusz Depozytowy i Pożyczkowy)

Portugalia

Região Autónoma da Madeira (Autonomiczny Region Madeiry)

Região Autónoma dos Açores (Autonomiczny Region Azorów)

Władze Miejskie

- podmioty międzynarodowe:

European Bank for Reconstruction and Development (Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju)

European Investment Bank (Europejski Bank Inwestycyjny)

Asian Development Bank (Azjatycki Bank Rozwoju)

African Development Bank (Afrykański Bank Rozwoju)

World Bank/IBRD/IMF (Bank Światowy /IBRD/MFW)

International Finance Corporation (Międzynarodowa Korporacja Finansowa)

Inter-American Development Bank (Mіędzyamerykański Bank Rozwoju)

Council of Europe Soc. Dev. Fund (Fundusz Rozwoju Społecznego Rady Europy)

Euratom (Euratom)

European Community (Wspólnota Europejska)

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andyjska Korporacja Rozwoju)

Euroñma

European Coal & Steel Community (Europejska Wspólnota Węgla i Stali)

Nordic Investment Bank (Nordycki Bank Inwestycyjny)

Caribbean Development Bank (Karaibski Bank Rozwoju)

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 3 czerwca 2003 r.

W imieniu Rady

N. CHRISTODOULAKIS

Przewodniczący

AGREEMENT
IN THE FORM OF AN EXCHANGE OF LETTERS
BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND
AND THE GOVERNMENT OF ANGUILLA
ON THE TAXATION OF SAVINGS INCOME

A. Letter from the the Government of the Republic of Poland

Sir,

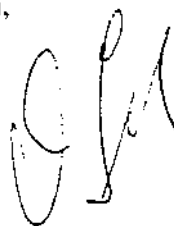
I refer to the text of the proposed model "Convention between the Government of Anguilla and [the Government of (EU Member State, other than Belgium, Austria and Luxembourg)] concerning the Automatic Exchange of Information about Savings Income in the form of Interest Payments" that was approved by the High Level Working Party (Taxation of Savings) of the Council of Ministers of the European Union on 22 June 2004.

In view of the above mentioned text, I have the honour

- to propose to you the Agreement on the taxation of savings income at Appendix 1 to this letter;
- to propose that the said arrangements may come into effect on the date of application of Council Directive 2003/48/EC of 3 June 2003 on taxation of savings income in the form of interest payments, which date shall be subject to the conditions set out in Article 17(2) of the Directive, subject to the notification to each other that the internal constitutional formalities for the coming into effect of these arrangements are completed;
- to propose our mutual commitment to comply at the earliest date with our said internal constitutional formalities and to notify each other without delay through the formal channels when such formalities are completed.

I have the honour to propose that, if the above is acceptable to your Government, this letter together with its Appendix 1 and your confirmation shall together constitute our mutual acceptance and making of the arrangements between the Government of the Republic of Poland and the Government of Anguilla.

Please accept, Sir, the assurance of our highest consideration,

For the Government of the Republic of Poland

Done at Warsaw on 17 December 2004 in the English language, in three copies.

B. Letter from the Government of Anguilla

Sir,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter of 17 December date, which reads as follows:
2004

"Sir,

I refer to the text of the proposed model "Convention between the Government of Anguilla and [the Government of (EU Member State, other than Belgium, Austria and Luxembourg)] concerning the Automatic Exchange of Information about Savings Income in the form of Interest Payments" that was approved by the High Level Working Party (Taxation of Savings) of the Council of Ministers of the European Union on 22 June 2004.

In view of the above mentioned text, I have the honour

- to propose to you the Agreement on the taxation of savings income at Appendix 1 to this letter;
- to propose that the said arrangements may come into effect on the date of application of Council Directive 2003/48/EC of 3 June 2003 on taxation of savings income in the form of interest payments, which date shall be subject to the conditions set out in Article 17(2) of the Directive, subject to the notification to each other that the internal constitutional formalities for the coming into effect of these arrangements are completed;
- to propose our mutual commitment to comply at the earliest date with our said internal constitutional formalities and to notify each other without delay through the formal channels when such formalities are completed.

I have the honour to propose that, if the above is acceptable to your Government, this letter together with its Appendix 1 and your confirmation shall together constitute our mutual acceptance and making of the arrangements between the Government of the Republic of Poland and the Government of Anguilla.

Please accept, Sir, the assurance of our highest consideration"

I am able to confirm that the Government of Anguilla is in agreement with the contents of your letter dated 17 December 2004.

Please accept, Sir, the assurance of my highest consideration,

For the Government of Anguilla

HON VICTOR BANKS
MINISTER OF FINANCE

Done at Anguilla on 21 January 2005 in the English language, in three copies.

Appendix 1

**CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND AND
THE GOVERNMENT OF ANGUILLA CONCERNING THE AUTOMATIC EXCHANGE OF
INFORMATION ABOUT SAVINGS INCOME IN THE FORM OF INTEREST PAYMENTS**

The Government of the Republic of Poland and the Government of Anguilla, desiring to conclude a Convention which enables savings income in the form of interest payments made in one of the Contracting Parties to beneficial owners who are individuals resident in the other Contracting Party, to be made subject to effective taxation in accordance with the laws of the latter Contracting Party in conformity with Directive 2003/48/EC of the Council of the European Union of 3 June 2003 on taxation of savings income in the form of interest payments, have agreed as follows:

Article 1

General Scope

1. This Convention shall apply to interest paid by a paying agent established within the territory of one of the Contracting Parties with a view to enable savings income in the form of interest payments made in one Contracting Party to beneficial owners who are individuals resident for tax purposes in the other Contracting Party to be made subject to effective taxation in accordance with the laws of the latter Contracting Party.
2. The scope of this Convention shall be limited to taxation of savings income in the form of interest payments on debt claims, to the exclusion, inter alia, of the issues relating to the taxation of pension and insurance benefits.

Article 2

Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a. The term "a Contracting Party" and "the other Contracting Party" mean Anguilla or the Republic of Poland as the context requires;
 - b. The term "Directive" means the Directive 2003/48/EC of the Council of the European Union of 3 June 2003 on taxation of savings income in the form of interest payments, as applicable at the date of signing this Convention;
 - c. The term "Republic of Poland" when used in a geographical sense means the territory of the Republic of Poland, including any area beyond its territorial waters, within which under the laws of the Republic of Poland and in accordance with international laws, the Republic of Poland exercises its sovereign rights over the seabed, its subsoil and their natural resources;

- d. the term "beneficial owner" means the beneficial owner according to article 2 of the Directive;
- e. the term "paying agent" means the paying agent according to article 4 of the Directive;
- f. the term "competent authority" means
 - i) in the case of Anguilla: the Comptroller of Inland Revenue.
 - ii) in the case of the Republic of Poland: the competent authority of that State according to article 5 of the Directive.
- g. the term "interest payment" means the interest payment according to article 6. due account being taken of article 15, of the Directive;
- h. any term not otherwise defined herein shall have the meaning given to it in the Directive.

2. For the purposes of this Convention, in the provisions of the Directives to which this Convention refers, instead of "Member States" has to be read: Contracting Parties.

Article 3

Identity and residence of beneficial owners

Each Contracting Party shall, within its territory, adopt and ensure the application of the procedures necessary to allow the paying agent to identify the beneficial owners and their residence for the purpose of Article 4. These procedures shall comply with the minimum standards established in Article 3, paragraphs 2 and 3 of the Directive, with the proviso that, with respect to Anguilla and in relation to subparagraph (a) of each of these paragraphs, the identity and residence of the Beneficial Owner shall be established on the basis of the information which is available to the Paying Agent by virtue of the application of the relevant provisions of legislation in force in Anguilla on prevention of the use of the financial system for the purpose of money laundering.

Article 4

Automatic exchange of information

1. The competent authority of the Contracting Party where the paying agent is established, shall communicate the information referred to in Article 8 of the Directive to the competent authority of the other Contracting Party of residence of the beneficial owner.
2. The communication of information shall be automatic and shall take place at least once a year, within six months following the end of the tax year of the Contracting Party of the paying agent, for all interest payments made during that year.
3. Information exchange under this Convention shall be treated by the Contracting Parties in a manner consistent with the provisions of Article 7 of Directive 77/799/EEC.

Article 5

Transposition

Before 1 January 2005 the Contracting Parties shall adopt and publish the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with this Convention.

Article 6

Annex

The text of the Directive and of Article 7 of the Directive 77/799/EEC of the Council of the European Union of 19 December 1977 concerning mutual assistance by the competent authorities of the Member States in the field of direct and indirect taxation, as applicable at the date of signing this Convention, and to which this Convention refers, are appended as an Annex to, and form an integral part of, this Convention. The text of Article 7 of Directive 77/799/EEC in this annex shall be replaced by the text of the said Article in the revised Directive 77/799/EEC if this revised Directive enters into force before the date from which the provisions of this Convention shall take effect.

Article 7

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the latter of the dates on which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required have been complied with, and its provisions shall have effect from the date from which the Directive is applicable according to Article 17, paragraph 2 and 3, of the Directive.
2. Article 4 of this Convention shall not have effect in the Republic of Poland in the absence of direct taxation in Anguilla.

Article 8

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting Parties. Either Party may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the expiration of a period of three years from the date of its entry into force. In such event the Convention shall cease to have effect for periods beginning after the end of the calendar year in which the notice of termination has been given.

Done in the English language.

/Annex: text of Article 7 of Directive 77/799/EEC

Text of Article 7 of Directive 77/799/EEC

Provisions relating to secrecy

1. All information made known to a Member State under this Directive shall be kept secret in that State in the same manner as information received under its national legislation. In any case, such information:

- may be made available only to the persons directly involved in the assessment of the tax or in the administrative control of this assessment.
- may be made known only in connection with judicial proceedings or administrative proceedings involving sanctions undertaken with a view to, or relating to, the making or reviewing the tax assessment and only to persons who are directly involved in such proceedings; such information may, however, be disclosed during public hearings or in judgements if the competent authority of the Member State supplying the information raises no objection,
- shall in no circumstances be used other than for taxation purposes or in connection with judicial proceedings or administrative proceedings involving sanctions undertaken with a view to, or in relation to, the making or reviewing the tax assessment.

In addition, Member States may provide for the information referred to in the first subparagraph to be used for assessment of other levies, duties and taxes covered by Article 2 of Directive 76/308/EEC¹.

2. Paragraph 1 shall not oblige a Member State whose legislation or administrative practices lays down, for domestic purposes, narrower limits than those contained in the provisions of that paragraph, to provide information if the State concerned does not undertake to respect those narrower limits.
3. Notwithstanding paragraph 1, the competent authorities of the Member State providing the information may permit it to be used for other purposes in the requesting State if, under the legislation of the informing State, the information could, in similar circumstances, be used in the informing State for similar purposes.
4. Where a competent authority of a Member State considers that information which it has received from the competent authority of another Member State is likely to be useful to the competent authority of a third Member State, it may transmit it to the latter competent authority with the agreement of the competent authority which supplied the information."

¹ OJ L 73, 19.3.1976, p. 18.

COUNCIL DIRECTIVE 2003/48/EC
of 3 June 2003
on taxation of savings income in the form of interest payments

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Article 94 thereof,

Having regard to the proposal from the Commission ⁽¹⁾,

Having regard to the opinion of the European Parliament ⁽²⁾,

Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee ⁽³⁾,

Whereas:

- (1) Articles 56 to 60 of the Treaty guarantee the free movement of capital.
- (2) Savings income in the form of interest payments from debt claims constitutes taxable income for residents of all Member States.
- (3) By virtue of Article 58(1) of the Treaty Member States have the right to apply the relevant provisions of their tax law which distinguish between taxpayers who are not in the same situation with regard to their place of residence or with regard to the place where their capital is invested, and to take all requisite measures to prevent infringements of national law and regulations, in particular in the field of taxation.
- (4) In accordance with Article 58(3) of the Treaty, the provisions of Member States' tax law designed to counter abuse or fraud should not constitute a means of arbitrary discrimination or a disguised restriction on the free movement of capital and payments as established by Article 56 of the Treaty.
- (5) In the absence of any coordination of national tax systems for taxation of savings income in the form of interest payments, particularly as far as the treatment of interest received by non-residents is concerned, residents of Member States are currently often able to avoid any form of taxation in their Member State of residence on interest they receive in another Member State.
- (6) This situation is creating distortions in the capital movements between Member States, which are incompatible with the internal market.
- (7) This Directive builds on the consensus reached at the Santa Maria da Feira European Council of 19 and 20 June 2000 and the subsequent Ecofin Council meetings of 26 and 27 November 2000, 13 December 2001 and 21 January 2003.
- (8) The ultimate aim of this Directive is to enable savings income in the form of interest payments made in one Member State to beneficial owners who are individuals resident in another Member State to be made subject to effective taxation in accordance with the laws of the latter Member State.
- (9) The aim of this Directive can best be achieved by targeting interest payments made or secured by economic operators established in the Member States to or for the benefit of beneficial owners who are individuals resident in another Member State.
- (10) Since the objective of this Directive cannot be sufficiently achieved by the Member States, because of the lack of any coordination of national systems for the taxation of savings income, and can therefore be better achieved at Community level, the Community may adopt measures in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty. In accordance with the principle of proportionality, as set out in that Article, this Directive confines itself to the minimum required in order to achieve those objectives and does not go beyond what is necessary for that purpose.
- (11) The paying agent is the economic operator who pays interest to or secures the payment of interest for the immediate benefit of the beneficial owner.
- (12) In defining the notion of interest payment and the paying agent mechanism, reference should be made, where appropriate, to Council Directive 85/611/EEC of 20 December 1985 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to undertakings for collective investment in transferable securities (UCITS) ⁽⁴⁾.
- (13) The scope of this Directive should be limited to taxation of savings income in the form of interest payments on debt claims, to the exclusion, *inter alia*, of the issues relating to the taxation of pension and insurance benefits.
- (14) The ultimate aim of bringing about effective taxation of interest payments in the beneficial owner's Member State of residence for tax purposes can be achieved through the exchange of information concerning interest payments between Member States.

⁽¹⁾ OJ C 270 E, 25.9.2001, p. 259.

⁽²⁾ OJ C 47 E, 27.2.2003, p. 553.

⁽³⁾ OJ C 48, 21.2.2002, p. 55.

⁽⁴⁾ OJ L 375, 31.12.1985, p. 3. Directive as last amended by Directive 2001/108/EC of the European Parliament and of the Council (OJ L 41, 13.2.2002, p. 35).

- (15) Council Directive 77/799/EEC of 19 December 1977 concerning mutual assistance by the competent authorities of the Member States in the field of direct and indirect taxation ⁽¹⁾ already provides a basis for Member States to exchange information for tax purposes on the income covered by this Directive. It should continue to apply to such exchanges of information in addition to this Directive insofar as this Directive does not derogate from it.
- (16) The automatic exchange of information between Member States concerning interest payments covered by this Directive makes possible the effective taxation of those payments in the beneficial owner's Member State of residence for tax purposes in accordance with the national laws of that State. It is therefore necessary to stipulate that Member States which exchange information pursuant to this Directive should not be permitted to rely on the limits to the exchange of information as set out in Article 8 of Directive 77/799/EEC.
- (17) In view of structural differences, Austria, Belgium and Luxembourg cannot apply the automatic exchange of information at the same time as the other Member States. During a transitional period, given that a withholding tax can ensure a minimum level of effective taxation, especially at a rate increasing progressively to 35 %, these three Member States should apply a withholding tax to the savings income covered by this Directive.
- (18) In order to avoid differences in treatment, Austria, Belgium and Luxembourg should not be obliged to apply automatic exchange of information before the Swiss Confederation, the Principality of Andorra, the Principality of Liechtenstein, the Principality of Monaco and the Republic of San Marino ensure effective exchange of information on request concerning payments of interest.
- (19) Those Member States should transfer the greater part of their revenue of this withholding tax to the Member State of residence of the beneficial owner of the interest.
- (20) Those Member States should provide for a procedure allowing beneficial owners resident for tax purposes in other Member States to avoid the imposition of this withholding tax by authorising their paying agent to report the interest payments or by presenting a certificate issued by the competent authority of their Member State of residence for tax purposes.
- (21) The Member State of residence for tax purposes of the beneficial owner should ensure the elimination of any double taxation of the interest payments which might result from the imposition of this withholding tax in accordance with the procedures laid down in this Directive. It should do so by crediting this withholding tax up to the amount of tax due in its territory and by reimbursing to the beneficial owner any excess amount of tax withheld. It may, however, instead of applying this tax credit mechanism, grant a refund of the withholding tax.
- (22) In order to avoid market disruption, this Directive should, during the transitional period, not apply to interest payments on certain negotiable debt securities.
- (23) This Directive should not preclude Member States from levying other types of withholding tax than that referred to in this Directive on interest arising in their territories.
- (24) So long as the United States of America, Switzerland, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino and the relevant dependent or associated territories of the Member States do not all apply measures equivalent to, or the same as, those provided for by this Directive, capital flight towards these countries and territories could imperil the attainment of its objectives. Therefore, it is necessary for the Directive to apply from the same date as that on which all these countries and territories apply such measures.
- (25) The Commission should report every three years on the operation of this Directive and propose to the Council any amendments that prove necessary in order better to ensure effective taxation of savings income and to remove undesirable distortions of competition.
- (26) This Directive respects the fundamental rights and principles which are recognised, in particular, by the Charter of Fundamental Rights of the European Union,

HAS ADOPTED THIS DIRECTIVE:

CHAPTER I

INTRODUCTORY PROVISIONS

Article 1

Aim

1. The ultimate aim of the Directive is to enable savings income in the form of interest payments made in one Member State to beneficial owners who are individuals resident for tax purposes in another Member State to be made subject to effective taxation in accordance with the laws of the latter Member State.
2. Member States shall take the necessary measures to ensure that the tasks necessary for the implementation of this Directive are carried out by paying agents established within their territory, irrespective of the place of establishment of the debtor of the debt claim producing the interest.

⁽¹⁾ OJ L 336, 27.12.1977, p. 15. Directive as last amended by the 1994 Act of Accession.

Article 2

Definition of beneficial owner

1. For the purposes of this Directive, 'beneficial owner' means any individual who receives an interest payment or any individual for whom an interest payment is secured, unless he provides evidence that it was not received or secured for his own benefit, that is to say that:

- (a) he acts as a paying agent within the meaning of Article 4(1); or
- (b) he acts on behalf of a legal person, an entity which is taxed on its profits under the general arrangements for business taxation, an UCITS authorised in accordance with Directive 85/611/EEC or an entity referred to in Article 4(2) of this Directive and, in the last mentioned case, discloses the name and address of that entity to the economic operator making the interest payment and the latter communicates such information to the competent authority of its Member State of establishment, or
- (c) he acts on behalf of another individual who is the beneficial owner and discloses to the paying agent the identity of that beneficial owner in accordance with Article 3(2).

2. Where a paying agent has information suggesting that the individual who receives an interest payment or for whom an interest payment is secured may not be the beneficial owner, and where neither paragraph 1(a) nor 1(b) applies to that individual, it shall take reasonable steps to establish the identity of the beneficial owner in accordance with Article 3(2). If the paying agent is unable to identify the beneficial owner, it shall treat the individual in question as the beneficial owner.

Article 3

Identity and residence of beneficial owners

1. Each Member State shall, within its territory, adopt and ensure the application of the procedures necessary to allow the paying agent to identify the beneficial owners and their residence for the purposes of Articles 8 to 12.

Such procedures shall comply with the minimum standards established in paragraphs 2 and 3.

2. The paying agent shall establish the identity of the beneficial owner on the basis of minimum standards which vary according to when relations between the paying agent and the recipient of the interest are entered into, as follows:

- (a) for contractual relations entered into before 1 January 2004, the paying agent shall establish the identity of the beneficial owner, consisting of his name and address, by using the information at its disposal, in particular pursuant to the regulations in force in its State of establishment and to Council Directive 91/308/EEC of 10 June 1991 on prevention of the use of the financial system for the purpose of money laundering ⁽¹⁾;
- (b) for contractual relations entered into, or transactions carried out in the absence of contractual relations, on or after 1 January 2004, the paying agent shall establish the

identity of the beneficial owner, consisting of the name, address and, if there is one, the tax identification number allocated by the Member State of residence for tax purposes. These details shall be established on the basis of the passport or of the official identity card presented by the beneficial owner. If it does not appear on that passport or on that official identity card, the address shall be established on the basis of any other documentary proof of identity presented by the beneficial owner. If the tax identification number is not mentioned on the passport, on the official identity card or any other documentary proof of identity, including, possibly, the certificate of residence for tax purposes, presented by the beneficial owner, the identity shall be supplemented by a reference to the latter's date and place of birth established on the basis of his passport or official identification card.

3. The paying agent shall establish the residence of the beneficial owner on the basis of minimum standards which vary according to when relations between the paying agent and the recipient of the interest are entered into. Subject to the conditions set out below, residence shall be considered to be situated in the country where the beneficial owner has his permanent address:

- (a) for contractual relations entered into before 1 January 2004, the paying agent shall establish the residence of the beneficial owner by using the information at its disposal, in particular pursuant to the regulations in force in its State of establishment and to Directive 91/308/EEC;
- (b) for contractual relations entered into, or transactions carried out in the absence of contractual relations, on or after 1 January 2004, the paying agent shall establish the residence of the beneficial owner on the basis of the address mentioned on the passport, on the official identity card or, if necessary, on the basis of any documentary proof of identity presented by the beneficial owner and according to the following procedure: for individuals presenting a passport or official identity card issued by a Member State who declare themselves to be resident in a third country, residence shall be established by means of a tax residence certificate issued by the competent authority of the third country in which the individual claims to be resident. Failing the presentation of such a certificate, the Member State which issued the passport or other official identity document shall be considered to be the country of residence.

Article 4

Definition of paying agent

1. For the purposes of this Directive, 'paying agent' means any economic operator who pays interest to or secures the payment of interest for the immediate benefit of the beneficial owner, whether the operator is the debtor of the debt claim which produces the interest or the operator charged by the debtor or the beneficial owner with paying interest or securing the payment of interest.

⁽¹⁾ OJ L 166, 28.6.1991, p. 77. Directive as last amended by Directive 2001/97/EC of the European Parliament and of the Council (OJ L 344, 28.12.2001, p. 76).

2. Any entity established in a Member State to which interest is paid or for which interest is secured for the benefit of the beneficial owner shall also be considered a paying agent upon such payment or securing of such payment. This provision shall not apply if the economic operator has reason to believe, on the basis of official evidence produced by that entity, that:

- (a) it is a legal person, with the exception of those legal persons referred to in paragraph 5; or
- (b) its profits are taxed under the general arrangements for business taxation; or
- (c) it is an UCITS recognised in accordance with Directive 85/611/EEC.

An economic operator paying interest to, or securing interest for, such an entity established in another Member State which is considered a paying agent under this paragraph shall communicate the name and address of the entity and the total amount of interest paid to, or secured for, the entity to the competent authority of its Member State of establishment, which shall pass this information on to the competent authority of the Member State where the entity is established.

3. The entity referred to in paragraph 2 shall, however, have the option of being treated for the purposes of this Directive as an UCITS as referred to in 2(c). The exercise of this option shall require a certificate to be issued by the Member State in which the entity is established and presented to the economic operator by that entity.

Member States shall lay down the detailed rules for this option for entities established in their territory.

4. Where the economic operator and the entity referred to in paragraph 2 are established in the same Member State, that Member State shall take the necessary measures to ensure that the entity complies with the provisions of this Directive when it acts as a paying agent.

5. The legal persons exempted from paragraph 2(a) are:

- (a) in Finland: avoin yhtiö (Ay) and kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag and kommanditbolag;
- (b) in Sweden: handelsbolag (HB) and kommanditbolag (KB).

Article 5

Definition of competent authority

For the purposes of this Directive, 'competent authority' means:

- (a) for Member States, any of the authorities notified by the Member States to the Commission;

- (b) for third countries, the competent authority for the purposes of bilateral or multilateral tax conventions or, failing that, such other authority as is competent to issue certificates of residence for tax purposes.

Article 6

Definition of interest payment

1. For the purposes of this Directive, 'interest payment' means:

- (a) interest paid or credited to an account, relating to debt claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and, in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures; penalty charges for late payments shall not be regarded as interest payments;
- (b) interest accrued or capitalised at the sale, refund or redemption of the debt claims referred to in (a);
- (c) income deriving from interest payments either directly or through an entity referred to in Article 4(2), distributed by:
 - (i) an UCITS authorised in accordance with Directive 85/611/EEC,
 - (ii) entities which qualify for the option under Article 4(3),
 - (iii) undertakings for collective investment established outside the territory referred to in Article 7;
- (d) income realised upon the sale, refund or redemption of shares or units in the following undertakings and entities, if they invest directly or indirectly, via other undertakings for collective investment or entities referred to below, more than 40 % of their assets in debt claims as referred to in (a):
 - (i) an UCITS authorised in accordance with Directive 85/611/EEC,
 - (ii) entities which qualify for the option under Article 4(3),
 - (iii) undertakings for collective investment established outside the territory referred to in Article 7.

However, Member States shall have the option of including income mentioned under (d) in the definition of interest only to the extent that such income corresponds to gains directly or indirectly deriving from interest payments within the meaning of (a) and (b).

2. As regards paragraph 1(c) and (d), when a paying agent has no information concerning the proportion of the income which derives from interest payments, the total amount of the income shall be considered an interest payment.

3. As regards paragraph 1(d), when a paying agent has no information concerning the percentage of the assets invested in debt claims or in shares or units as defined in that paragraph, that percentage shall be considered to be above 40 %. Where he cannot determine the amount of income realised by the beneficial owner, the income shall be deemed to correspond to the proceeds of the sale, refund or redemption of the shares or units.

4. When interest, as defined in paragraph 1, is paid to or credited to an account held by an entity referred to in Article 4(2), such entity not having qualified for the option under Article 4(3), it shall be considered an interest payment by such entity.

5. As regards paragraph 1(b) and (d), Member States shall have the option of requiring paying agents in their territory to annualise the interest over a period of time which may not exceed one year, and treating such annualised interest as an interest payment even if no sale, redemption or refund occurs during that period.

6. By way of derogation from paragraphs 1(c) and (d), Member States shall have the option of excluding from the definition of interest payment any income referred to in those provisions from undertakings or entities established within their territory where the investment in debt claims referred to in paragraph 1(a) of such entities has not exceeded 15 % of their assets. Likewise, by way of derogation from paragraph 4, Member States shall have the option of excluding from the definition of interest payment in paragraph 1 interest paid or credited to an account of an entity referred to in Article 4(2) which has not qualified for the option under Article 4(3) and is established within their territory, where the investment of such an entity in debt claims referred to in paragraph 1(a) has not exceeded 15 % of its assets.

The exercise of such option by a Member State shall be binding on other Member States.

7. The percentage referred to in paragraph 1(d) and paragraph 3 shall from 1 January 2011 be 25 %.

8. The percentages referred to in paragraph 1(d) and in paragraph 6 shall be determined by reference to the investment policy as laid down in the fund rules or instruments of incorporation of the undertakings or entities concerned and, failing which, by reference to the actual composition of the assets of the undertakings or entities concerned.

Article 7

Territorial scope

This Directive shall apply to interest paid by a paying agent established within the territory to which the Treaty applies by virtue of Article 299 thereof.

CHAPTER II

EXCHANGE OF INFORMATION

Article 8

Information reporting by the paying agent

1. Where the beneficial owner is resident in a Member State other than that in which the paying agent is established, the minimum amount of information to be reported by the paying agent to the competent authority of its Member State of establishment shall consist of:

- (a) the identity and residence of the beneficial owner established in accordance with Article 3;
- (b) the name and address of the paying agent;
- (c) the account number of the beneficial owner or, where there is none, identification of the debt claim giving rise to the interest;
- (d) information concerning the interest payment in accordance with paragraph 2.

2. The minimum amount of information concerning interest payment to be reported by the paying agent shall distinguish between the following categories of interest and indicate:

- (a) in the case of an interest payment within the meaning of Article 6(1)(a): the amount of interest paid or credited;
- (b) in the case of an interest payment within the meaning of Article 6(1)(b) or (d): either the amount of interest or income referred to in those paragraphs or the full amount of the proceeds from the sale, redemption or refund;
- (c) in the case of an interest payment within the meaning of Article 6(1)(c): either the amount of income referred to in that paragraph or the full amount of the distribution;
- (d) in the case of an interest payment within the meaning of Article 6(4): the amount of interest attributable to each of the members of the entity referred to in Article 4(2) who meet the conditions of Articles 1(1) and 2(1);
- (e) where a Member State exercises the option under Article 6(5): the amount of annualised interest.

However, Member States may restrict the minimum amount of information concerning interest payment to be reported by the paying agent to the total amount of interest or income and to the total amount of the proceeds from sale, redemption or refund.

Article 9

Automatic exchange of information

1. The competent authority of the Member State of the paying agent shall communicate the information referred to in Article 8 to the competent authority of the Member State of residence of the beneficial owner.

2. The communication of information shall be automatic and shall take place at least once a year, within six months following the end of the tax year of the Member State of the paying agent, for all interest payments made during that year.

3. The provisions of Directive 77/799/EEC shall apply to the exchange of information under this Directive, provided that the provisions of this Directive do not derogate therefrom. However, Article 8 of Directive 77/799/EEC shall not apply to the information to be provided pursuant to this chapter.

CHAPTER III

TRANSITIONAL PROVISIONS

Article 10

Transitional period

1. During a transitional period starting on the date referred to in Article 17(2) and (3) and subject to Article 13(1), Belgium, Luxembourg and Austria shall not be required to apply the provisions of Chapter II.

They shall, however, receive information from the other Member States in accordance with Chapter II.

During the transitional period, the aim of this Directive shall be to ensure minimum effective taxation of savings in the form of interest payments made in one Member State to beneficial owners who are individuals resident for tax purposes in another Member State.

2. The transitional period shall end at the end of the first full fiscal year following the later of the following dates:

— the date of entry into force of an agreement between the European Community, following a unanimous decision of the Council, and the last of the Swiss Confederation, the Principality of Liechtenstein, the Republic of San Marino, the Principality of Monaco and the Principality of Andorra, providing for the exchange of information upon request as defined in the OECD Model Agreement on Exchange of Information on Tax Matters released on 18 April 2002 (hereinafter the 'OECD Model Agreement') with respect to interest payments, as defined in this Directive, made by paying agents established within their respective territories to beneficial owners resident in the territory to which the Directive applies, in addition to the simultaneous application by those same countries of a withholding tax on such payments at the rate defined for the corresponding periods referred to in Article 11(1),

— the date on which the Council agrees by unanimity that the United States of America is committed to exchange of information upon request as defined in the OECD Model Agreement with respect to interest payments, as defined in this directive, made by paying agents established within its territory to beneficial owners resident in the territory to which the Directive applies.

3. At the end of the transitional period, Belgium, Luxembourg and Austria shall be required to apply the provisions of Chapter II and they shall cease to apply the withholding tax and the revenue sharing provided for in Articles 11 and 12. If, during the transitional period, Belgium, Luxembourg or Austria elects to apply the provisions of Chapter II, it shall no longer apply the withholding tax and the revenue sharing provided for in Articles 11 and 12.

Article 11

Withholding tax

1. During the transitional period referred to in Article 10, where the beneficial owner is resident in a Member State other than that in which the paying agent is established, Belgium, Luxembourg and Austria shall levy a withholding tax at a rate of 15 % during the first three years of the transitional period, 20 % for the subsequent three years and 35 % thereafter.

2. The paying agent shall levy withholding tax as follows:

- (a) in the case of an interest payment within the meaning of Article 6(1)(a): on the amount of interest paid or credited;
- (b) in the case of an interest payment within the meaning of Article 6(1)(b) or (d): on the amount of interest or income referred to in those paragraphs or by a levy of equivalent effect to be borne by the recipient on the full amount of the proceeds of the sale, redemption or refund;
- (c) in the case of an interest payment within the meaning of Article 6(1)(c): on the amount of income referred to in that paragraph;
- (d) in the case of an interest payment within the meaning of Article 6(4): on the amount of interest attributable to each of the members of the entity referred to in Article 4(2) who meet the conditions of Articles 1(1) and 2(1);
- (e) where a Member State exercises the option under Article 6(5): on the amount of annualised interest.

3. For the purposes of points (a) and (b) of paragraph 2, withholding tax shall be levied pro rata to the period of holding of the debt claim by the beneficial owner. When the paying agent is unable to determine the period of holding on the basis of information in its possession, it shall treat the beneficial owner as having held the debt claim throughout its period of existence unless he provides evidence of the date of acquisition.

4. The imposition of withholding tax by the Member State of the paying agent shall not preclude the Member State of residence for tax purposes of the beneficial owner from taxing the income in accordance with its national law, subject to compliance with the Treaty.

5. During the transitional period, Member States levying withholding tax may provide that an economic operator paying interest to, or securing interest for, an entity referred to in Article 4(2) established in another Member State shall be considered the paying agent in place of the entity and shall levy the withholding tax on that interest, unless the entity has formally agreed to its name, address and the total amount of interest paid to it or secured for it being communicated in accordance with the last subparagraph of Article 4(2).

Article 12

Revenue sharing

1. Member States levying withholding tax in accordance with Article 11(1) shall retain 25 % of their revenue and transfer 75 % of the revenue to the Member State of residence of the beneficial owner of the interest.

2. Member States levying withholding tax in accordance with Article 11(5) shall retain 25 % of the revenue and transfer 75 % to the other Member States proportionate to the transfers carried out pursuant to paragraph 1 of this Article.

3. Such transfers shall take place at the latest within a period of six months following the end of the tax year of the Member State of the paying agent in the case of paragraph 1, or that of the Member State of the economic operator in the case of paragraph 2.

4. Member States levying withholding tax shall take the necessary measures to ensure the proper functioning of the revenue-sharing system.

Article 13

Exceptions to the withholding tax procedure

1. Member States levying withholding tax in accordance with Article 11 shall provide for one or both of the following procedures in order to ensure that the beneficial owners may request that no tax be withheld:

(a) a procedure which allows the beneficial owner expressly to authorise the paying agent to report information in accordance with Chapter II, such authorisation covering all interest paid to the beneficial owner by that paying agent; in such cases, the provisions of Article 9 shall apply;

(b) a procedure which ensures that withholding tax shall not be levied where the beneficial owner presents to his paying agent a certificate drawn up in his name by the competent authority of his Member State of residence for tax purposes in accordance with paragraph 2.

2. At the request of the beneficial owner, the competent authority of his Member State of residence for tax purposes shall issue a certificate indicating:

(a) the name, address and tax or other identification number or, failing such, the date and place of birth of the beneficial owner;

(b) the name and address of the paying agent;

(c) the account number of the beneficial owner or, where there is none, the identification of the security.

Such certificate shall be valid for a period not exceeding three years. It shall be issued to any beneficial owner who requests it, within two months following such request.

Article 14

Elimination of double taxation

1. The Member State of residence for tax purposes of the beneficial owner shall ensure the elimination of any double taxation which might result from the imposition of the withholding tax referred to in Article 11, in accordance with the provisions of paragraphs 2 and 3.

2. If interest received by a beneficial owner has been subject to withholding tax in the Member State of the paying agent, the Member State of residence for tax purposes of the beneficial owner shall grant him a tax credit equal to the amount of the tax withheld in accordance with its national law. Where this amount exceeds the amount of tax due in accordance with its national law, the Member State of residence for tax purposes shall repay the excess amount of tax withheld to the beneficial owner.

3. If, in addition to the withholding tax referred to in Article 11, interest received by a beneficial owner has been subject to any other type of withholding tax and the Member State of residence for tax purposes grants a tax credit for such withholding tax in accordance with its national law or double taxation conventions, such other withholding tax shall be credited before the procedure in paragraph 2 is applied.

4. The Member State of residence for tax purposes of the beneficial owner may replace the tax credit mechanism referred to in paragraphs 2 and 3 by a refund of the withholding tax referred to in Article 11.

Article 15

Negotiable debt securities

1. During the transitional period referred to in Article 10, but until 31 December 2010 at the latest, domestic and international bonds and other negotiable debt securities which have been first issued before 1 March 2001 or for which the original issuing prospectuses have been approved before that date by the competent authorities within the meaning of Council Directive 80/390/EEC ⁽¹⁾ or by the responsible authorities in third countries shall not be considered as debt claims within the meaning of Article 6(1)(a), provided that no further issues of such negotiable debt securities are made on or after 1 March 2002. However, should the transitional period referred to in Article 10 continue beyond 31 December 2010, the provisions of this Article shall only continue to apply in respect of such negotiable debt securities:

- which contain gross-up and early redemption clauses and
- where the paying agent as defined in Article 4 is established in a Member State applying the withholding tax referred to in Article 11 and that paying agent pays interest to, or secures the payment of interest for the immediate benefit of, a beneficial owner resident in another Member State.

If a further issue is made on or after 1 March 2002 of an aforementioned negotiable debt security issued by a Government or a related entity acting as a public authority or whose role is recognised by an international treaty, as defined in the Annex, the entire issue of such security, consisting of the original issue and any further issue, shall be considered a debt claim within the meaning of Article 6(1)(a).

If a further issue is made on or after 1 March 2002 of an aforementioned negotiable debt security issued by any other issuer not covered by the second subparagraph, such further issue shall be considered a debt claim within the meaning of Article 6(1)(a).

2. Nothing in this Article shall prevent Member States from taxing the income from the negotiable debt securities referred to in paragraph 1 in accordance with their national laws.

CHAPTER IV

MISCELLANEOUS AND FINAL PROVISIONS

Article 16

Other withholding taxes

This Directive shall not preclude Member States from levying other types of withholding tax than that referred to in Article 11 in accordance with their national laws or double-taxation conventions.

⁽¹⁾ OJ L 100, 17.4.1980, p. 1. Directive repealed by Directive 2001/34/EC of the European Parliament and of the Council (OJ L 184, 6.7.2001, p. 1).

Article 17

Transposition

1. Before 1 January 2004 Member States shall adopt and publish the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with this Directive. They shall forthwith inform the Commission thereof.

2. Member States shall apply these provisions from 1 January 2005 provided that:

- (i) the Swiss Confederation, the Principality of Liechtenstein, the Republic of San Marino, the Principality of Monaco and the Principality of Andorra apply from that same date measures equivalent to those contained in this Directive, in accordance with agreements entered into by them with the European Community, following unanimous decisions of the Council;
- (ii) all agreements or other arrangements are in place, which provide that all the relevant dependent or associated territories (the Channel Islands, the Isle of Man and the dependent or associated territories in the Caribbean) apply from that same date automatic exchange of information in the same manner as is provided for in Chapter II of this Directive, (or, during the transitional period defined in Article 10, apply a withholding tax on the same terms as are contained in Articles 11 and 12).

3. The Council shall decide, by unanimity, at least six months before 1 January 2005, whether the condition set out in paragraph 2 will be met, having regard to the dates of entry into force of the relevant measures in the third countries and dependent or associated territories concerned. If the Council does not decide that the condition will be met, it shall, acting unanimously on a proposal by the Commission, adopt a new date for the purposes of paragraph 2.

4. When Member States adopt the provisions necessary to comply with this Directive, they shall contain a reference to this Directive or be accompanied by such a reference on the occasion of their official publication. Member States shall determine how such reference is to be made.

5. Member States shall forthwith inform the Commission thereof and communicate to the Commission the main provisions of national law which they adopt in the field covered by this Directive and a correlation table between this Directive and the national provisions adopted.

Article 18

Review

The Commission shall report to the Council every three years on the operation of this Directive. On the basis of these reports, the Commission shall, where appropriate, propose to the Council any amendments to the Directive that prove necessary in order better to ensure effective taxation of savings income and to remove undesirable distortions of competition.

*Article 19***Entry into force**

This Directive shall enter into force on the 20th day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

*Article 20***Addressees**

This Directive is addressed to the Member States.

Done at Luxembourg, 3 June 2003.

For the Council
The President
N. CHRISTODOULAKIS

ANNEX

LIST OF RELATED ENTITIES REFERRED TO IN ARTICLE 15

For the purposes of Article 15, the following entities will be considered to be a 'related entity acting as a public authority or whose role is recognised by an international treaty':

— entities within the European Union:

Belgium	Vlaams Gewest (Flemish Region) Région wallonne (Walloon Region) Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brussels Region) Communauté française (French Community) Vlaamse Gemeenschap (Flemish Community) Deutschsprachige Gemeinschaft (German-speaking Community)
Spain	Xunta de Galicia (Regional Executive of Galicia) Junta de Andalucía (Regional Executive of Andalusia) Junta de Extremadura (Regional Executive of Extremadura) Junta de Castilla-La Mancha (Regional Executive of Castilla-La Mancha) Junta de Castilla-León (Regional Executive of Castilla-León) Gobierno Foral de Navarra (Regional Government of Navarra) Govern de les Illes Balears (Government of the Balearic Islands) Generalitat de Catalunya (Autonomous Government of Catalonia) Generalitat de Valencia (Autonomous Government of Valencia) Diputación General de Aragón (Regional Council of Aragon) Gobierno de las Islas Canarias (Government of the Canary Islands) Gobierno de Murcia (Government of Murcia) Gobierno de Madrid (Government of Madrid) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Government of the Autonomous Community of the Basque Country) Diputación Foral de Guipúzcoa (Regional Council of Guipúzcoa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Regional Council of Vizcaya) Diputación Foral de Alava (Regional Council of Alava) Ayuntamiento de Madrid (City Council of Madrid) Ayuntamiento de Barcelona (City Council of Barcelona) Cabildo Insular de Gran Canaria (Island Council of Gran Canaria) Cabildo Insular de Tenerife (Island Council of Tenerife) Instituto de Crédito Oficial (Public Credit Institution) Instituto Catalán de Finanzas (Finance Institution of Catalonia) Instituto Valenciano de Finanzas (Finance Institution of Valencia)
Greece	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (National Telecommunications Organisation) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (National Railways Organisation) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Public Electricity Company)
France	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Social Debt Redemption Fund) L'Agence française de développement (AFD) (French Development Agency) Réseau Ferré de France (RFF) (French Rail Network) Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (National Motorways Fund) Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paris Hospitals Public Assistance) Charbonnages de France (CDF) (French Coal Board) Entreprise minière et chimique (EMC) (Mining and Chemicals Company)
Italy	Regions Provinces Municipalities Cassa Depositi e Prestiti (Deposits and Loans Fund)
Portugal	Região Autónoma da Madeira (Autonomous Region of Madeira) Região Autónoma dos Açores (Autonomous Region of Azores) Municipalities

- international entities:
 - European Bank for Reconstruction and Development
 - European Investment Bank
 - Asian Development Bank
 - African Development Bank
 - World Bank/IBRD/IMF
 - International Finance Corporation
 - Inter-American Development Bank
 - Council of Europe Soc. Dev. Fund
 - Euratom
 - European Community
 - Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andean Development Corporation)
 - Eurofima
 - European Coal & Steel Community
 - Nordic Investment Bank
 - Caribbean Development Bank

The provisions of Article 15 are without prejudice to any international obligations that Member States may have entered into with respect to the abovementioned international entities.

 - entities in third countries:
 - Those entities that meet the following criteria:
 1. the entity is clearly considered to be a public entity according to the national criteria;
 2. such public entity is a non-market producer which administers and finances a group of activities, principally providing non-market goods and services, intended for the benefit of the community and which are effectively controlled by general government;
 3. such public entity is a large and regular issuer of debt;
 4. the State concerned is able to guarantee that such public entity will not exercise early redemption in the event of gross-up clauses.
-